

HVINISFOS POSTEN

Fra redaksjonen

Med vår "gamle" medarbeider Halvor Norgaards samtykke har vi i dette julenummeret gjengitt andakten: "Se deg om i glede" som ble skrevet for Oddernes Menighetsblad for 2 år siden. Samtidig gjengir vi et dikt av avdøde Bjørn Braun. Om ham står det i "Sølvtråden": Pastor Braun ble konstituert til hjelpeprest i Vennesla etter Halvor Norgaard i 1967. Tidligere hadde han vært red.sekr. i "Santalen" og ungdomssekretær i Santalmisjonen. Han var gift med Grethe, søster av sokneprest Tønnessen. Hun var husstellærerinne og holdt en rekke kurs i husstell i Vennesla. Presteparet var meget avholdt og det var med beklagelse at menigheten mottok budskapet om at Braun etter kort tid i Vennesla

ble engasjert som feltprest i den første Tysklandsbrigade. Alle hadde sett frem til at det folkekjære prestepar skulle bosette seg i prestegården på Øvrebø.

Vi retter en takk til alle som i det forløpne år har støttet vårt arbeid med Hunsfosposten. Ikke til forkleinelse for noen vil vi spesielt takke Trygve Jortveit for fengslende artikler. Han bringer levende bilder fra fortiden og det vet vi har interessert våre lesere. Moro har det vært å lese det han har skrevet på den rikholdige og talende Vennesla-dialekten.

La oss så i det nye året forsøke å se oss om i glede!

Vi ønsker våre lesere
GOD JUL OG
GODT NYTTÅR

Anne Marie Åvitsland

Endring i Redaksjonen

Marianne Bjørnvall Aasgård har sluttet på Hunsfos og har bosatt seg i Oslo. Det er ikke bare redaksjonen som er lei for! Hun var blitt et begrep her hos oss – et begrep som kort og godt ble kalt Marianne. Spesielt takker vi henne for det gode samarbeid som vi hadde i redaksjonen.

Samtidig har vi den glede å meddele at Anne Marie Åvitsland har gått inn i redaksjonen som representant for funksjonærforeningen. Hun har siden oktober 1979 vært kontorassistent på teknisk sekretariat. For ett år siden ble arbeidet konsentrert til bare personalsaker.

Vi ønsker Åvitsland velkommen i redaksjonen.

HUNSFOSPOSTEN
utgitt av
Hunsfos Fabrikker
Hunsfos Arbeiderforening
Hunsfos Funksjonærforening
Hunsfos Bedriftsidrettslag

REDAKSJON
Redaktør Trygve Kittelsen
Jan Skårdal
Marianne Bjørnvall Aasgård
Tor Dalsøren

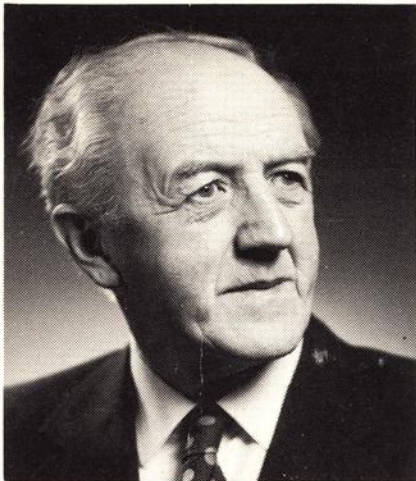
TRYKT HOS
Sørtrykk, Vennesla
på Hunsblade 100 gr/m²
Omslag
Hunsfos Granprint 200 gr/m²

Omslaget viser FRIKIRKEN – den forholdsvis nye og moderne arbeidskirke som er reist vesentlig på dugnad. Det drives en meget aktiv og allsidig virksomhet i kirken. Her er gutteforening, juniorforening, pikeforening, (Ung Misjon), kvinneforening, blandet kor, musikkor, ungdomskor og ungdomsforening og ingen andre i Vennesla driver så utstrakt virksomhet når det gjelder sang og musikk. Stor suksess har den årlige misjonsmesse som i år innbragte ca. 140.000 kroner som sendes ut til misjonsmarken.

Tegnet av Sigurd Gundersen.

Se deg om i glede

Mange av oss har hørt dette vakre uttrykk og sammenhengen det ble sagt i. Ordene kom fra mannen som var hjulpet ut i solveggen, krank og elendig. Hvordan han hadde det?

"Jo, jeg sitter og ser meg om i glede!"

Hvor skal vi vende blikket for å se oss glade? — Sikkert er det mangt å feste seg ved i vår julefeiring som slår an gledestringer. Vi møtes av godhet i så mange utgaver både fra våre nærmeste og fra andre. Og over dette skal vi da glede oss.

Men vi har vel etter hvert oppdaget at vi trenger en dypere grunn for glede, om den skal rekke ut over feststunder og medgangsdager. Slik glede bys oss gjennom julebudskapet.

Jeg forkynner dere en stor glede! sa engelen til hyrdene. Og denne gleden var tiltenkt alt folket. Altså ikke bare dem som på forhånd hadde det forholdsvis bra, og som det derfor var lett å stemme til glede. Budskapet som gjør glad er ordet: En frelser født!

Dette ord tenner lys der det er mørkt.

"Lyset fra det høye skal gjeste oss som en soloppgang og skinne for dem som bor i mørke og dødens skygge". Luk. 1, 78–79. Ordet om Frelserens fødsel åpner for en ny dag og et nytt liv. Ved troen på ham skapes håp for vår framtid.

Kom da, alle kristne kjære,
vi vil også synge med,
Best vi kan, vårt: Ære være!
for Guds frelse og Guds fred.

Du sitter der i dine egne tanker, og disse dine tanker er såvisst ikke alltid lyse og lette. Gjør denne jul slik det står i en av salmene som synges i denne høytid:

Kom, min sjel, lukk opp ditt øye,
se hvor nåderik han er,
bøy deg ned, betrakt ham nøye,
at de rett kan få ham kjær!

Halvor Norgaard

OG DER VAR NOEN HYRDER...

*De satt der på nattevakten
og ventet på soleglad
og kulset i gjeterdrukten.
Det skjedde et seid i trakten
ved Betlehem, Davias stad.*

*De satt og lot timene rulle,
støttet til hver sin stokk,
og hadde hendene fulle
av ingenting — av å skulle
bevokte en saueflokk.*

*Langsamt fløt tiden ifra dem,
bålet sank sammen til glør.
Profet, det var ingen av dem.
Tankene nuten ga dem
hadde de tenkt natten før.*

*Himlen var full av stjerner,
men ingen fikk øye på den
som blinket fra østlige fjerner —
De var ikke lærde hjerner,
de var ganske almind'lige menn.*

*Det er som det de skal minnes,
og ikke for navn eller rang.
Så lenge Guds nåde kan vinnes,
så lenge Gud lever og finnes —
— de fant ham første gang.*

*De sa ikke: "Vi er så trette"
og fulgte tvileres skikk:
"Vi er ikke de rette,
vi er uverdige til dette" —
Nei, de sto opp — og gikk.*

*Vår himmelske Far er rettferdig
når han feller sin dom.
Han spør ikke: Er du verdig?
— men: Er du våken og ferdig?
— — —*

Det var til hyrder han kom.

BJØRN BRAUN

VED ÅRSSKIFTET

Utrolig nok er vi igjen i ferd med å legge et år bak oss. Til tider kan en faktisk tro at også tidsbegrepet er underlagt det aksellerende tempo som vi kjenner til – og føler på så mange måter.

Vi kan vel si at 1982 har vært et vanskelig år for Hunsfos Fabrikker, men på mange måter også et meget interessant år. Generelt kan fastslås at store deler av norsk og internasjonal treforedlingsindustri er inne i en dyptgående krise med få eller ingen utsikter til en snarlig bedring. Tiden karakteriseres som den vanskeligste siden 1945. Nok om det – samme forhold gjelder også for store deler av annen industri.

Når dette er sagt vil likevel 1982 stå som et utfordringens år for selskapet – og at vi et godt stykke på vei har lyktes å vinne tilbake troen på egen konkurransevne, og å kunne vise til konkrete resultater.

Produksjonsmessig har vi stort sett levd opp til oppsatte mål, og det har også lyktes og opprettholde salget i vesentlig grad med den følge at det kun har vært nødvendig med mer beskjedne produksjonsinnskrenkninger dette året.

Et tankekors er imidlertid at vi den senere tid ikke har lyktes helt produksjonsmessig – og at vi fortsatt strir med en del kvalitetsproblemer. Disse vansker skal vi overvinne – noe som også er nødvendig for å løse problemene i det året vi snart går inn i.

I skrivende stund er det for tidlig å ha noen sikker mening om årsresultatet. Alt tatt i betraktning tror jeg likevel at vi skal komme relativt bra gjennom året, og at resultatet vil ligge innenfor de mål som er oppsatt.

Greier vi å komme ut med svarte tall må vi si at det er bemerkelsesverdig – og har da grunn til å være rett så fornøyd. Vel, vi må nok vente og se om vi lykkes i så måte.

Allerede nå vil jeg imidlertid gi våre ansatte på alle nivåer anerkjennelse for innsatsen.

Hva med 1983? Dette blir så vidt jeg kan bedømme et særdeles hardt år – og vi vil utvilsomt måtte stille enda større krav til hverandre enn tilfellet har vært til nå.

Noen vil si at det får gå som det går – vi har liten innflytelse på det hele. Andre vil si tenk ikke på fremtiden, den kommer nok. Slike resonnementer er selvsagt forkjærte, det er nettopp i vanskelige tider en bedrift beviser for seg selv og andre at en er "liv laga". Med andre ord nødvendigheten av å trekke frem ekstrareserver hos hver enkelt – og det lar seg nok gjøre, tror og håper jeg. Vi får også satse noe på hellet. Vår erfaring i så måte vil sikkert bli at desto mer vi arbeider, jo mer vil hellet være med oss!

Så gjenstår og ønske hver enkelt av våre ansatte med familie en riktig God Jul.

La oss alle sammen søke og oppnå den ro og harmoni som vi innerst inne håper på – og som har en spesiell tilknytning til denne tiden.

Skal vi for kommende høytid forsøke å leve med en av Arnulf Øverland's hustavler:

"Det er en lykke i livet
som ikke vender til lede:
Det at du gleder en annen,
det er den eneste glede".

Egil Flaatin

Veteraner som takker av

GUNNAR GRUNDETJERN

Gunnar Grundetjern – "G. G." blir han kalt – har sluttet hos oss etter vel 42 års virke på Hunsfos.

Hans første jobb hos oss startet sommeren 1937. Det ble av kort varighet. Så var det nødsarbeid i Kommunen for kr. 3,00 pr. dag. Der var han med å opparbeide hoppbakke ved Moseid – en bakke som det aldri ble noe av. I mai 1939 kom han tilbake og var kort tid på saga før han ble tatt inn på verkstedet hvor han var til krigen brøt ut i 1940. Da var han en kortere tid med på å bygge opp brannvernet og sikringstjenesten ved bedriften sammen med Olaf Jortveit. Dette var ledd i Det sivile luftvern som industrivernet het den gang. Det ble oppsigelse, og det skulle gå helt til juli 1941 før bedriften kunne ta inn folk. G. G. fortsatte da på verkstedet og gikk samtidig inn i bedriftens industrivern. Det siste tok mer og mer av tiden og i de senere år var han brannvernleder og industrivernets materialforvalter. For sine fortjenester har han fått Industrivernets utmerkelse for lang og tro tjeneste – diplom og flaggstang med emblem.

Vi vil omtale en side ved G. G. som har betydd meget for ham selv og for mange av hans venner. Det er hans store interesse for bedriftsidrett. Aktivt har han vært med i alle grenene unntatt håndball. Allerede vinteren 1940 deltok han for Hunsfos på ski, og han var med helt fra vårt lags start i 1946. I en årrekke var han med i styret for skigruppa og for trimgruppa. Fra 1975 til 1978 var han lagets formann. For sine fortjenester har han

mottatt Vest-Agder bedriftsidrettskrets' æresbevisning som bare 4 andre har fått. Han er æresmedlem av HBIL, ble i 1976 utnevnt til "årets idrettsmann" og har således fått sitt navn inngravert på den sølvplakett som var en gave fra bedriften på lagets 25-års jubileum.

For 4 år siden tok G. G. initiativet til å få tilbake "Hunsfosposten" som ble inndratt med julenummeret i 1966, og som ble erstattet med "Hunsfosarbeideren" i oktober 1968. Han mente det var viktig å få tilbake det bladet som var for alle ansatte, og som i første rekke kunne være et talerør for bedriftsidrett. Han så det som et helse- og miljøspørsmål.

Nå har G. G. måttet trappe ned, men fortsatt er han en inspirator for oss alle i laget. Under siste årsmøte uttalte han i en tale at om han fikk leve om igjen, ville han ha engasjert seg mere i det administrative arbeidet, og han ville ha begynt tidligere. Denne del av idretten gir like meget som den aktive del. Derfor ville han på det varmeste anbefale de unge om å gå inn i styret eller i styret for en av gruppene. Det ville de ha glede av.

Vi spurte G. G. om det er noe særlig han husker fra idrettslivet. Av utallige minner trakk han fram et stafett-skogsløp som Aker Mek. Verksted arrangerte ved Oslo. Der gikk så mange løyper på kryss og tvers at mange av løperne tok feil vei. Langt om lenge havnet han selv ved en drabantby. Det ble ingen premier til de to Hunsfoslagene, men moro var det allikevel.

I alle år har G. G. vært organisert. Om Hunsfos som arbeidsplass sier han at en må lete hele Norge rundt for å finne bedre arbeidskamerater og bedre ledelse. Disse forhold – og samværet og arbeidet i idrettslaget – har gjort at han har vært låst fast til Hunsfos i alle årene.

Utenom jobben og idretten har hans hovedinteresse vært kristelig virksomhet.

Vi takker Gunnar Grundetjern for den rike tid vi har hatt sammen på Hunsfos. Vi håper fortsatt å opprettholde kontakten med ham, og ønsker ham og familien gode år fremover.

T. Kittelsen

THORALF LINDTVEIT

Thoralf Lindtveit sluttet hos oss 1. oktober i år. Da hadde han vært her i nøyaktig 22 år og det syntes han fikk være nok. Nå vil han drive sitt småbruk med å dyrke poteter og grønnsaker, å holde noen gress og kaniner mest for moro skyld.

Thoralf er født 12/11 1920 i Grimstad kommune. Han bor fortsatt i sitt barndomshjem like før der hvor veien går ned til Vesøya. Her vokste han opp og gikk på skole. Deretter jobbet han forskjellige plasser rundt i distriktet før han i mars 1950 kom til Kalvild Tresliperi. 1. oktober 1960 ble han så flyttet over til Hunsfos. Han begynte i syrehuset, så var han reserve i cellulosen 3–4 år før han i 1965–66 ble fast bleker på skift 3. Der har han vært siden.

Han var også med i Vesøy styre i flere år. Han har lagt ned mye arbeid for foreningen der ute. Han har også solgt poteter og grønnsaker til mange gjennom årene, og det akter han å fortsette med.

Thoralf har likt seg godt på Hunsfos. Det eneste som har plaget ham er en sår hals som han har fått på grunn av syra.

Av hobbyer er det jakt og fiske han liker best. 18 elg har han felt, og da vi var på besøk hadde han et stort og fint gevir fra årets jakt. En okse på 385 kg hadde han felt, og hornet var aldeles praktfullt.

Thoralf vil nok få tiden til å gå på småbruket sitt. Det er rett som det er folk fra Vennesla på besøk, og de er alltid velkommen. Vi ønsker han mange fine år framover, og takker for tiden her på Hunsfos.

Heder til Karl Hodnemyr og Thoralf Lindtveit

Hodnemyr, Flaatin, Lindtveti.

Karl Hodnemyr og Thoralf Lindtveit ble tildelt Det Kgl. Selskap for Norges Vel's medalje for lang og tro tjeneste av direktør Flaatin ved en høytidlig tilstelning på hovedkontorets konferanserom. Til stede ved tildelingen var også Salve Aas, Lorents Larsen, Viggo Eng og Hans Fleischer.

Karl Hodnemyr er som alle vet i full aktivitet i råstoffavdelingene. Thoralf Lindtveit har vi omtalt annet sted i bladet i forbindelse med hans fratreden.

Siste tildeling av medaljen skjedde 18. desember 1981 til 36 Hunsfosfolk.

Sammen med medaljen følger bedriftens gave: Armbåndsur med inkskripsjon.

Besøk på Hunsfos

Som omtalt i avisene har Stortinget i år gjennomført et prosjekt hvor en rekke stortingsrepresentanter er blitt utplassert i næringslivet for å få bedre

innsikt i kjenneskap til hvorledes hverdagen er i bedriftene.

I denne forbindelse har vi hatt 2 besøk av stortingsmann Harald Synnes, Kristiansand, senest 25. oktober.

Først og fremst fikk Synnes anledning til å bese fabrikken og sette seg inn i produksjonsforholdene ved Hunsfos.

Videre deltok Synnes både i et administrasjonsmøte og et bedriftsutvalgsmøte hvor både dagens produksjons- og salgssituasjon ble gjennomgått.

Vi hadde også invitert ordfører Krogstad for å drøfte Hunsfos' betydning for lokalsamfunnet.

Vi satte stor pris på besøket av stor-

tingsmann Harald Synnes, som var meget interessert og engasjert i de problemer som opptrar oss for tiden.

Bjørn Larsen

Svensson är bland annat även ordförande i en sportfiskeklubb.

— Mötet kan vi hålla här, sa han, men historierna tar vi ett större rum.

Det hendte en gang at det var kommet en ny mann på verkstedet som var temmelig ubrukbar. Verksmesteren ringte så inn til driftsingeniøren og sa:

— Hva slags folk er det Dere sender ut til oss? Slike kan Dere da bruke selv!

— Nei, så gal kan han vel ikke være, svarte denne.

Vi gratulerer!

60 ÅR FØDT I 1923	
Georg Brufjell	23/1
Lars Sveigane	14/2
Asbjørn Oksum	15/3
May Britt Aas	18/3

50 ÅR FØDT I 1933	
Sigfred Lilløy	18/1
Johnny Johannessen	16/2
Oddvar Almedal	17/2

Jul på Setesdalsheiene 1942

I anledning av at det i år er 40 år siden krigen kom til Norge vil vi i sin helhet ta med en fortelling av "Thrush" som sto i julenummeret for 1949. Nå drister vi oss til å røpe at pseudonymet "Thrush" står for vår venn Birger Fjeldstad.

Julekveld på Setesdalsheiene 1942

Vi var blitt droppet en av de siste dagene av november 1942 et sted i det sønnenfjellske ca. 1000 m. over havet. Til å begynne med hadde vi hatt en del trouble med å finne igjen utstyret vårt som blåste bort for oss, — eller rettere sagt — som vi blåste bort fra. Men etter et par kalde og ubehagelige døgn fant vi da både stoffet vårt og hytta — Jøssingbu — som skulle være vårt hovedkvarter. Etter at radioforbindelsen var opprettet dro en av oss ned til mere siviliserte egne for å søke kontakt med vår organisasjon, men kom tilbake med den sørgelige beskjed at nesten hele ledelsen var arrestert eller rømt og at organisasjonen på det nærmeste var sprengt. Mens vi avventet nærmere instruksjoner, ble vi imidlertid lovet et fly med matforsyninger og i godt humør gikk vi igang med å gjøre H. Q. så komfortabelt som mulig. Hytta var plankebygget, ca. 3 x 4 m og temmelig trekkfull, og for å bøte på dette fikk vi gjennom vår nærmeste forbindelse i dalen kjøpt noen reinskinn og noe cellulosepapp sammen med de forhåndenværende materialer, gjorde utrolig meget til etterhvert å gjøre Jøssingbu til et ganske koselig tilholdssted.

Ja, dagene gikk, som det heter i alle julefortellinger, og så sto julen for døren. Julekvelds formiddag dro vi ned til folkene våre på heigården for å ønske god jul. Der ble vi gledelig overrasket over en diger pakke fra en hyggelig doktorfrue som vi tidligere hadde gledet med litt kaffe og sjokolade etc. Etter først å ha fått et anseelig elgelår og fire flasker hjemmebrygget øl, kommer til slutt gardjenta med et spann med rømme, idet hun sier: "Nå dykken no he' kome heim til Noreg til Jol, so lyt dykken no he' ein skikk-cleg jolegraut au".

— Tungt lastet med de gode gaver, sier vi: "God Jul og takk for oss", og legger iveri innover fjellet. Det er ikke før vi er nesten fremme ved Jøssingbu at vi blir klar over at ingen av oss har kokt rømmegraut før, men som de mesterkokker vi mente oss å være, så vi kvelden trøstig i møte. Mens jeg satt og "sveivet" opp akkumulatoren til kveldens juleutsending fra London, fikk min kompanjong den smukke ide å vaske gulvet til jul, noe som falt mindre heldig ut, idet ca. 25 kuldegrader på vidda på et blunk omgjorde hans ærlige anstrengelser til en glimrende sklie — for ikke å si skøytebane. — Omsider ble julepakken fra doktorgården åpnet under stor spenning, og overgikk alle forventninger. Etterhvert kom der tilsyne: fattigmann, smultringer, sandkaker og pepper nøtter, epler og løk, en juleløper med nisser, juleklokker og grisehoder, og en masse norske flagg, en pakke julelys, og endelig en flaske likør og en halv flaske sykebrennevin. Vi bare satt og glodde, men så — hei — her

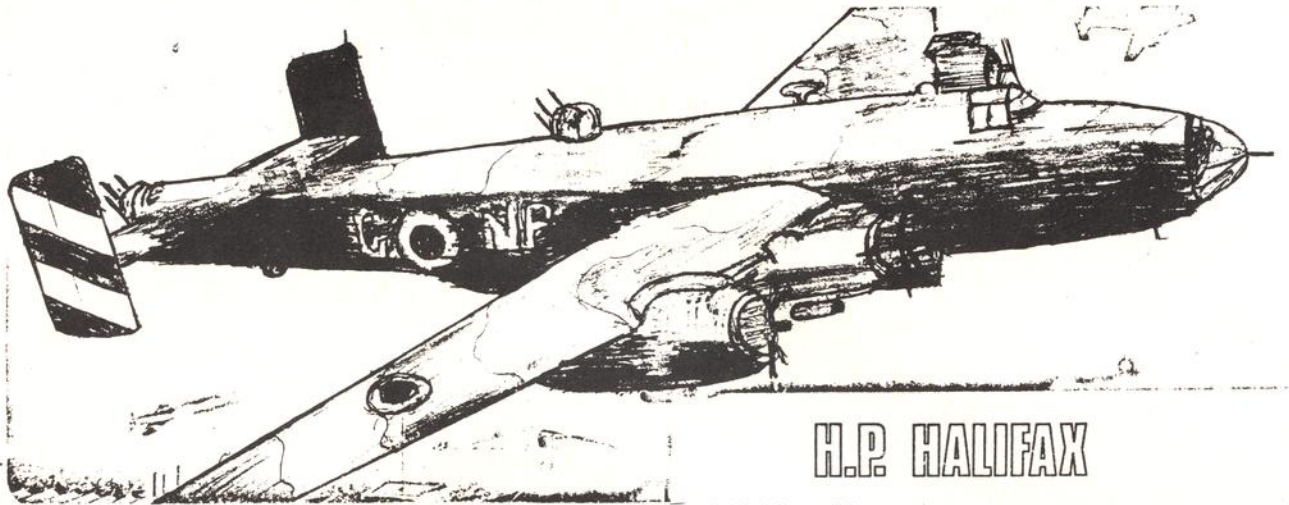
Tegnet av verten i en "dekkleilighet" i Oslo senere under krigen. Tegningen inneholder mye symbolikk som det ikke kan gåes nærmere inn på her — bortsett fra at fuglen på fallskjermen refererer til operasjonens kodenavn "Thrush" = Trost.

skal det bli julekveld. Den hemmelige angsten for at den første julekvelden i Norge skulle bli akkurat lik en annen hverdag med pemmikan og eggepulverprodukter, forsvant som dugg for solen. Store, tykke skiver av elglåret skjæres, og snart sprer duften av biff med løk seg i hytta så det river i ganen. Her er vi på "hjemmebane" med trening fra "hjørtefestene" i Scotland, mens rømmegrautens tilblivelse frambyr et meget større problem. Etter en lengre diskusjon blir vi dog enig om framgangsmåten, og — sesam, sesam — etter noen tids iherdig røring i gryta, "sviver" den som det tekniske uttrykket visstnok er.

Imidlertid er klokken blitt 1/2 8, an-

tennen settes opp og "grammofonen", som vår venn dølen kaller radioen, blir tatt fram fra sengen, og så hører vi plutselig kongen tale fra London til sine landsmenn ute og hjemme. Vi føler oss igrunnen både ute og hjemme på samme tid, — uten å kunne være sammen med hverken gutta i Scotland eller våre kjære hjemme. Den samme klumpen kommer i halsen som da vi ifjor hørte kongens tale hin minneverdige julekveld på Glenmore i Nord-Scotland. Straks nyhetene er slutt slås radioen av, vi må spare på akkumulatoren, sier telegrafisten, og vi er igjen alene på vidda. Men så hiver vi oss over bordets gleder, og det skal

Forts. neste side

H.P. HALIFAX

sies til vår egen ros at bedre kokker kan umulig Kr. L. noengang ha sendt hjem til Norge. Da hytta ved hjelp av de mottatte gaver har fått et riktig hjemlig skjær kan vi forsikre om at det er stor julestemning da vi hver glasset (d.v.s. koppen) og ønsker hverandre God Jul.

Da julegrauten og to kjempestore biffer pr. mann pluss en boks hermetiske aprikoser er fortært må de forspiste mesterkokker innta horisontalen et par timers tid, men noen kopper med "geriljakaffe" med kaker, likør og to for anledningen spesielt medbragte cigarer bringer oss straks tilbake til livet. Mens vi sitter slik og koser oss begynner vi å skåle, — for kongen, for familiene våre og for kameratene på jobb og i Scotland, og etterhvert siger alvorret inn over oss, uten at jeg derfor vil si at vi blir oversentimentale. Et spedit forsøk på å synge noen av de gamle julesangene faller ikke særlig heldig ut, især ikke sammenliknet med den overveldende julesangen på Glenmore året før. Vi er ikke akkurat noen operasangere noen av oss. Men plutselig er det en melodi vi får litt sving på: I'm dreaming of a white Christmas, just like the one I used to know. (Jeg drømmer om en hvit jul, slik som jeg husker den fra før.) Riktignok er det en litt original julesang, men vi har gått og mumlet og nynnet på den siden vi så en Bing Crosby film like før vi startet fra England.

Vi rusler utenfor hytteveggen en tur, og så kommer det tørt fra kompanjongen min: "Vi behøver visst ikke å drømme om en white Christmas". Og det skal være sikkert. Rundt omkring så langt øyet når ligger vidda og fjelltoppene krittende hvite og glitrer i måneskinnet. Det eneste som bryter den hvite flate er Jøssingbu og en stor rullestein bortunder en fjelltopp. Vi står en stund og betrakter det praktfulle scenari. Selv snestormene holder julefred og lar månen, myriader av stjerner og en aning av nordlys gi et overveldende inntrykk av fred på jorden. — Men frosten biter i ørene, og vi trekker oss inn i varmen igjen. Epler, sjokolade, Players og mere kaffe får tiden til å ile, og plutselig er klokken 11, og vi må gjøre lykter og utstyr i orden i tilfelle våre engelske venner skulle finne på å la dale ned til oss noen julegaver i form av de lovende torsyninger. Så er det å sitte vakt resten av julekvelden til klokken er 4 om morgenen Dette er nemlig før særmeldingenes og chaksignalenes tid. — Dessverre, det ble ikke noe fly den natt.

Thrush

Redaktøren har med blokk og bly-ant oppsøkt signaturen Thrush (Trost) under denne "julefortellingen" som stod i Hunsfospostens første julenummer — for å få vite litt om bakgrunnen for at disse to var blitt droppet ned over Setesdalsheiene. Det er en av "de gamle" på Hunsfos — Birger Fjeldstad.

Hans første replikk var: "Ja — først og fremst må jeg få si at jeg nå så lenge etterpå nærmest er litt flau over denne noe setimentale beretning, men unnskyldningen får være at dette skjedde for 40 år siden og jeg ville nok ikke ordlagt meg på denne måten i dag".

Av en lang samtale fremgår det at Birger Fjeldstad dro over til England — d.v.s. de landet i Eyemouth i Scotland — sammen med 5 kamerater i august 1941. Det er mulig at vi kan komme tilbake til denne turen i et senere nummer.

I London kom han i kontakt med Martin Linge og gikk inn i en avdeling med norske gutter som under britisk ledelse ble utdannet for operasjoner i det okkuperte Norge. Noen detaljer om dette blir det ikke plass til i dette intervjuet, men det må nevnes at 5 fallskjermshopp fra fly i dagslys og 1 fra sperreballong om natten var en nødvendig del av treningen.

Birger og en radiotelegrafist, Norman Gabrielsen — opprinnelig fra Farsund, fikk ordre om å utføre bestemte oppdrag på Sørlandet. Telegrafisten, som er kjent blant venner som "Engelen", var i juni 1941 blitt torpedert 300 miles øst for Asorene og landet etter 11 døgn's seilas i Portugal. Som erfaren telegrafist var han en velkommen tilvekst til Linges avdeling. Han lever i dag i beste velgående som pensjonert SAS-flyger.

Som landingssted var utpekt Aversvatn i Bykle. Den 24. oktober 1942 dro de avsted i et Halifax 4-motors bombefly, og etter vel 4-timers

flytur var de over Setesdalsheiene, men lave tåke skyer gjorde det umulig for navigatøren å finne droppeplassen. Kapteinen måtte avbryte letingen etter kjennemerker og returnerte til flyplassen i England etter ca. 9 timers flyging. Uthoppingen måtte foretas i månskinn for å kunne gi hopperne kontroll med landingen i ulendt terreng.

Det ble en ukes permisjon til London og så venting med fysisk trening for å holde på formen. Den 25. november var værvarslet klart vær over det sydlige Norge. Etter innlasting av containere med utstyr dro de av gårde ca. kl. 20.00 fra en flyplass i nærheten av Cambridae.

På det tidspunkt ble det ikke brukt norske flygere til slike tokter — de fleste var jagerflygere. Mannskapet var en blanding av tjsekkere og polakker: Kapteinen, 2. pilot, bomber som droppet containerne, navigatør, telegrafist og 3 skyttere — en i nesa, en i enden av flyet og en på "taket". Inne i flyet var det tomt, omtrent som i et passasjerfly hvor setene var tatt ut. Midtskips et rundt hull i gulvet med "lokk" over. I taket over hullet 2 lamper — 1 for rødt og 1 for grønt varsellys. Gulvet var hardt å sitte på og det var ingen oppvarming — så det ble noen lange timer, bare avbrutt av å spise noen smørbrød og drikke 2 termosflasker. De fant ut at den ene inneholdt te med "litt godt i". Det hjalp i kulda — selv om de over Nordsjøen ikke fløy særlig høyt — det var jo ikke trykkkabiner den gang. En avbrytelse under turen var at "Engelen" ble kalt opp i cockpiten for å forklare hva flyverne observerte forut. Det var nordlys — noe ingen av besetningen hadde sett før!

Da de nærmet seg Sørlandskysten øket kapteinen høyden for å redusere treffsikkerheten fra det tyske anti-

luftskjuts. Birger antar at de krysset kyststripen et sted på Listalandet og ble beskyttet fra flyplassen på Lista. Sporlysene viste seg å være på betryggende avstand.

Flyet fulgte Setesdalen oppover. "Utkasteren" åpnet luken i gulvet og et kaldt gufs fylte flyet. Hans oppmuntrene kommentar på gebrokkent engelsk var "You must be verry carefull — there is a strong wind blowing" — (dere må være meget forsiktige — det blåser en sterk vind). Det grønne lyset kom og utkasteren kommanderte "Go". "Engelen" som skulle ha med seg radiosenderen hoppet først. Ved et sinnrikt arrangement var senderen heftet under fallskjermen over hodet på han. Så var det bare for Birger å følge tett etter. Han så at "Engelens" skjerm hadde foldet seg ut riktig, men svaiet ekstra mye som følge av den ekstra lengden snorene måtte ha på grunn av senderen. Landingen for hans vedkommende gikk bra på et tynt snølag på en isflate som senere viste seg å være Gjuvatn. "Engelen" var ikke fullt så heldig. Han tok isen på et "tilbakeslag" og slo helene — derpå ryggen og så bakhoset i isen. Han var "borte" en stund slik at han ikke fikk dratt inn skjermen og seilte over vannet og opp en fjellside før han fikk kontroll. Radiosenderen ble slitt ut av hylsteret og den fant de igjen i en snødrive senere på natten. Containerne som var temmelig tunge og gikk fortere ned, så de ingen ting av. Selv hadde de seilt langt av sted med vinden.

De var havnet på et ukjent sted. Kartet over heiene — det gamle Amtskartet fra 1868 var dårlig og var til liten hjelp. Så begynte jakten på utstyret og ly for natten i 20 minusgrader. Om formiddagen hadde de spilt tennis i shorts i Syd-England, så overgangen var stor. Tungt var det å ta seg fram uten ski i nysnø som hadde føyket seg sammen. Det måtte være en nedslående situasjon for de to.

Ved vannet fant de et båtnaust (se bildet) som var lukket med pansret dør. Ved nedre Gjuvatn fant de en hytte, (denne ble senere brent ned av tyskerne) men klarte ikke å bryte seg inn, så de returnerte til båtnaustet og pakket seg inn i fallskjermene for natten i ly av naustet. Fjeldstad hadde tråkket gjennom isen i et bekkedar så det ble en kald natt.

I fallskjermstrakten hadde de en sjokolade-dagsrasjon pluss en miniatyr lommelerke med rom som satte en spiss på tilværelsen. Neste dag gikk

Båtnaustet slik det ser ut i dag — forsynt med aluminiumsplater. De lå foran jerndøra innpakket i fallskjermene.

med til å vasse rundt i snøen på leting etter containerne og hytta ved Auversvatn — med negativt resultat. Ved mørkets frembrudd som kommer tidlig i Setesdalsheiene i slutten av november, dro de tilbake til båtnaustet og det ble enda en lang og kald natt. De røkete skiftevis på "Engelens" pipe og spiste opp resten av sjokoladen.

Neste morgen bestemte de seg til å forsøke å finne fram til den kontakt de hadde fått i London — Salmond Gjeiskelid. De var heldige og ut på

ettermiddagen kom de ned til Gjeiskelid hvor de kom i hus og fikk mat. Aldri hadde noe smakt så godt som kafferstatning og potetlompe, og senere på kvelden fikk de lapskaus og en varm seng.

På grunn av spalteplassen har mange detaljer måttet utelates fra denne samtale med B. Fjeldstad, men som avslutning tilføyes at de to gamle vennene håper å kunne feire 40 års "jubileet" under mer komfortable forhold og med mer rikholdig proviant.

— Hurdan är orkestern på restaurangen?

Jag vill inte säga att den är dårlig, men när en kypare i går kvell tappade en bricka med disk, gick sex par upp för att dansa.

✱

NOE Å TENKE OVER

Hvis en annen ikke gjør arbeidet sitt, er det fordi han er lat.

Hvis jeg ikke gjør det, er det fordi jeg har for meget å gjøre.

Hvis en annen kritiserer, er han pirket.

Hvis jeg gjør det, er det fordi jeg prøver å være konstruktiv.

Hvis en annen holder fast på sin mening, er han dum og påståelig.

Hvis jeg ikke rikker meg, er det fordi jeg er bestemt.

Hvis noen er vennlig mot meg, har han en spesiell hensikt med det.

Hvis jeg er vennlig overfor han, er jeg ganske enkelt vennlig.

SLIPS TIL JUL

Han til henne: Husker du det grusomme slipset jeg fikk av Hans, som jeg gav Per. Nå har jeg fått det fra Ole.

Man kan si hva man vil om Napoleon, men bake kaker kunne han.

FØLG AV MANGLENDE KURS

Han til henne: — nå er jeg så lei av å klage på maten din at vi begge reiser til moren din.

✱

TAUSHET ER GULL

President Coolidge var kjent som en meget ordknapp herre. En søndag hadde han gått alene i kirken, og da han kom hjem spurte fru Coolidge:

— Holdt presten en god preken?

— Ja.

— Hva snakket han om?

— Synden.

— Hva sa han om den?

— Han var imot den.

Opplysningsvirksomheten på Hunsfos

Visse fagoperatørstillinger i industrien er nå lagt under "Lov om fagopplæring i arbeidslivet". Dette gjelder også stillinger i vår industri.

Målet med å legge prosessoperatørfaget under loven er klart både fra det offentliges og fra bransjens side, nemlig å styrke opplæringen og øke kunnskapsnivået hos våre operatører.

Kartlegging og vurdering av hvilke stillinger/arbeidsområder dette gjelder, er foretatt av tariffpartene. Vår bedrift er delt inn i 3 prosessområder og innen hvert prosessområde er det fastsatt hvilke stillinger som er fagoperatørstillinger. Dette er:

Prosessområde 1: Råstoff-fabrikk/papirmassefremstilling.

Sliperi: 1. mann (sliper).

Cellulosefabrikk: 1. koker, Siler, Bleker.

Prosessområde 2: Papirfabrikk/papirfabrikasjon inkl. etterbehandlingsavdelinger.

Papirmaskinene: Maskinfører, Tørker (PM 1 og PM 5).

Bestrykningsmaskin: Maskinfører.

Prosessområde 3: Fyrhus og kjemikaliegjenvinningsanlegg.

Kjelpasser, Inndamper, Gjenvinner.

For å kunne avlegge fagprøve for disse stillinger, må operatørene gjennomgå en teoretisk opplæring som omfatter "Fagoperatørkurs" som strekker seg over 45 uker med en undervisningsgang a 3 timer pr. uke. Deretter "Prosessstyringskurs" på 20 uker.

I september ble det startet "Fagoperatørkurs" for operatørene i cellulosefabrikken og kjemikaliegjenvinningsanlegget. Det er til sammen 17 operatører som går på dette kurset.

Det er oppmuntrende for oss som stiller med opplæringsvirksomheten å registrere den store interesse og innsats disse viser. Fremmøte til kursgangene

Etter de utrygge år som vi har vært gjennom, ser vi det som et godt tegn, og det gir nytt håp for fremtiden at det nå igjen er overskudd til å gjennomføre fagoperatørkurs. Gunnar Hansen er leder av opplæringsvirksomheten og vi har bedt ham om å gi oss en oversikt over det som er på gang.

er meget godt og oppgavebesvarelsene leveres inn regelmessig hver uke. Vi ønsker disse elevene lykke til videre i kurset.

Det er ingeniør A. Coldal som er hovedinstruktør for kurset. Man vil senere benytte andre av bedriftens ingeniører som instruktører i en del emner.

Operatørene i Fyrhus og kjemikaliegjenvinningsanlegget må ha såkalt "kjelpassersertifikat". To av operatørene har i oktober gjennomgått kurs i Oslo og avlagt prøve til "rødt sertifikat" mens 3 andre i forrige måned gjennomgikk et kurs i Kristiansand og avla prøve til "blått sertifikat".

Også nye truckførere har gjennomgått nødvendig teoretisk og praktisk opplæring for å kunne avlegge prøve for truckførersertifikat. Det var i alt 7 som fikk truckførerbevis denne gangen. I henhold til bestemmelsene må alle som benytter en truck være i besittelse av truckførerbevis.

Alle nyansatte ved vår bedrift stifter tidlig bekjentskap med opplæringsvirksomheten ved bedriften. Allerede i løpet av første ansettelsesmåned blir det arrangert vernekurs for nyansatte. Dette er en meget viktig informasjon som bør gis, og hvor generelle og også spesielle faremomenter ved vår bedrift blir påpekt. Dette kurset må betraktes som obligatorisk.

Senest etter et års ansettelse arrangeres det "Introduksjonskurs for nyansatte". Det siste kurset ble gjennomført i november med 14 deltakere. Det er åpenbart at dette kurset fyller et behov for en generell informasjon om vår bedrift. Det blir presentert informasjon på dette kurset som ellers mange aldri vil få del i, uansett hvor lenge man er ansatt.

Medarbeidere som av en eller annen grunn ikke har hatt anledning til å delta på tidligere "Introduksjonskurs" blir invitert om igjen sammen med de nyansatte. Det anses for å være viktig at alle får best mulig kjennskap til den bedriften de arbeider i.

I tilknytning til omtale av kursvirksomhet for nyansatte, må vi videre fortelle at man nå har utarbeidet et opplegg for å bedre førsteintroduksjonen av nyansatte og effektivisere jobboplæringen.

Dette opplegget går ut på en hensiktsmessig fordeling av informasjons/opplæringsoppgavene på personalavdeling, arbeidsledere, verneombud/tiltidsmenn og faddere.

For en rekke stillinger i papirfabrikken er det utarbeidet instruksjonskjemaeer til støtte under jobboplæringen. Man vil etter hvert også utarbeide instrukskjemaeer for stillinger både i råstoffabrikken og i etterbelyningsavdelinger så langt man finner det hensiktsmessig.

En del av deltakerne fra "Introduksjonskurset", fra venstre: A. Melling, F. A. Husøy, G. Omland, B. Wennesland, R. Andersen, B. Østfjells og G. Hansen.

SJELDENT BESØK PÅ HUNSFOS

Den 6. oktober fikk Hunsfos besøk av en delegasjon fra Kina. Det var en kvinne og fire menn fra "Beijing Paper Mill", som kom for å se på vårt bstrykningsanlegg.

Deres papirfabrikk produserer 14000 tonn på 32 papirmaskiner!

De har kjøpt et komplett anlegg for bstrykning. Smetkjøkken, bstrykere og super kalender fra KMV. Bredde er 2 meter. Denne bstrykningsmaskin blir den første i Kina. Derfor må maskinen importeres. Papirma- skinen som skal lage råpapiret blir derimot kinesisk. Direktør Mi Liangrui takket for et meget interessant besøk og innbød oss til gjensbesøk på deres fabrikk i Beijing.

G. Hansen

Li Lien Xing, Mi Liangrui, Ming Xiaolan, Tian Xiling og Yang Maoxian er interesserte tilskuere da Jan-Olof Skeppstedt fra KMV forklarer bladbstrykning i avd. 9.

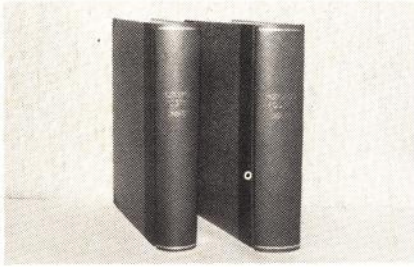
I forbindelse med produksjonsstans ved PM 5 og PM 4 i høst har mange av operatørene gjennomgått kurser i steden for å bli permittert. Ved slike anledninger blir det nedsatt spesielle opplæringsutvalg, sammensatt av representanter fra driftsledelsen og operatører fra de respektive avdelinger, til å planlegge og være ansvarlig for opplæringen.

De medarbeidere som melder seg til våre kurser, viser meget stor interesse og innsats. Vår kursvirksomhet har flere siktemål. Informasjon om verne- tekniske spørsmål har høy prioritet, som bidrag til å redusere skader både på personell og utstyr. På det faglige område tar vår opplæringsvirksomhet sikte på å gi den enkelte medarbeider den skoloring som er nødvendig for å utføre sine arbeidsoppgaver på best mulig måte. En slik faglig skoloring vil øke vår konkurransevne og bidra til å trygge arbeidsplassen vår.

G. Hansen

Fra en av skoletimene i "Fagoperatørkurset". 1. rekke fra venstre: A. Hvalsmarken, T. Sagedal og J. Krossen. 2. rekke: K. Karlsen, W. Wiik og B. Løland. 3. rekke: K. Jahnsson, G. Hansen og A. Coldal.

HUNSFOSPOSTEN FOR 30 ÅR SIDEN

Emil Andersen fylte 80 år den 28. oktober. Han ble pensjonert 76 år gammel og hadde vært 58 år på Hunsfos. Han fortalte: — Far var blant de 20 svenskene som kom hit i 1888 etter anmodning av bestyrer Asker. Han var hollenderfører og farver. Hverken han eller mor hadde lært å skrive. Min bror, Aksel, arbeidet også på Hunsfos.

Emil hadde 11 barn og sønnene Ludvig og Einar arbeidet på Hunsfos.

Emil fortalte videre at det ikke var lett å være svenske på den tiden. Men han hadde alltid vært en ivrig Norges-patriot, og det var han som bar det norske falgget i spissen for den folke-mengde som skulle av sted å stemme for unionsoppløsningen i 1905.

Georg Pettersen ("Goggen") hadde en interessant hilsen fra oppholdet ved Marathon Corporations Forskningslaboratorium. M. C. er et av de største treforedlingselskapene i U.S.A. Sjefen for laboratoriet var nordmannen Richert Salvesen.

Bedriftslegen — Johan Stousland — skrev om førstehjelpsbehandling ved blødninger, ved brudd og brannår og ved brann- og frostskafer.

Hunsfos hadde besøk av sangere fra Danmark, 30 stk. i alt. De var kommet for å gi "andakt ved danske sangere". De var representanter fra Arbeidernes Bibelkreds i Danmark, søsterorganisasjonen til Norges Kristne Arbeideres Forbund.

T. H. (Thorkild Hodnemyr, den 9. i rekken av formennene i Hunsfos Arbeiderforening), skrev om engelsk fagbevegelse. Gjennomgikk den historiske utvikling. Interessant var det at fagbevegelsen og kooperasjonen oppstod før Karl Marx offentliggjorde sitt "kommunistiske Manifest" og hvor han spår at arbeidernes problem vil bli løst på en helt annen måte enn gjennom disse bevegelser. — Fagbevegelsen har ført til stadig stigende produksjon, og altså større velstand.

HISTORIE

Dette hadde også en stor mann utenfor arbeidernes rekker, Churchill, gitt uttrykk for. Ved sitt arbeid for å bedre sine medlemmers økonomiske kår har fagbevegelsen bidratt sterkere enn noen annen økonomisk eller politisk faktor til å sikre, demokratiets sak, og dermed minske den spenning som måtte være igjen mellom arbeider og arbeidsgiver.

Den 20. november ble direktør Johs. B. Knobel utnevnt til ridder av 1. klasse i den kongelige St. Olavs Orden for fortjenester av norsk papir- og celluloseindustri. Hva han utrettet for vår bedrift og for bygda var godt kjent for oss. Mindre kjent var kanskje den innsats han gjorde i egenskap av formann i De Norske Papirfabrikanters Forening og fortroende rådsmedlem i de skandinaviske salgsorganisasjoner, samt i en rekke komiteer, styre og direksjoner.

Oscar Endresen ble hedret med Kongens fortjenestemedalje. Han var den første tiden i sliperiet hvor han også en kortere tid var sliperimester. Senere hadde han en rekke jobber rundt om i fabrikken.

Høstens kokekurs ble avsluttet med hyggelig fest i fabrikkens velferdslokaler. Fru Helle ønsket velkommen. Elevene overrakte fru Helle en blomstervase i sølv, fru Inger Knobel fikk blomster og til direktør Knobel hadde elevene laget en stor bløtkake.

Under "Årsoversikten" skrev Johs. B. Knobel om flere europeiske land som i begynnelsen av året hadde gjennomført lisensiering for import av papir, og nedsatte sitt forbruk til fjerdeparten av det opprinnelige. Derfor måtte bedriften stoppe PM 5 fra midten av mai. Samtidig falt prisene på papir til dels katastrofalt. Hva som ville skje neste år var uvisst, idet verden ennå ikke var falt til ro, og så lenge Kores-krigen varte og landene bak jernteppet sådde uenighetens frø i den øvrige verden, kunne man vanskelig bedømme hav som ville komme. Men han hadde tro på at vi ville komme lykkelig gjennom denne vanskelige tiden. — Så måtte vi ikke forglemme det håp juleevangeliet gav, og forsøke å se de lyspunkter som er forbundet med det.

Fra venstre, pikenavn i parantes: Astrid Helle, lærer, Reidun Madsen (Jensen), Greta Eriksen (Falander), Magny Loland (Svendsen), Anne-Lise Hamre, (Hal-land), Bodil Kirkebø (Askedal), Anna Røysland, Jenny Thorsen (Grosås), Gerd Langseth (Berntsen), Astrid Hagman (Haraldstad), Gunnlaug Jeppetøl (Grosås), Anny Haugland (Ravnevand).

Litt mere om Vennesladiakten

Vi har observert interesse for det lille innlegget vi hadde om vennesladiakten i forrige nummer av Hunsfosposten. Vi tok derfor en prat med Trygve igjen og spurte om mere av samme slag.

Har du fått noen respons på invitten om tips om dialektord?

Ja, mange. None a åorane he æ frå før. Andre legge æ te samlinga vår — kartotekføre di, skrive litt om vært åor. De æ vikti å få mæ uttalen (lydskrift), åssen de bøyes, hå de bety å eksempel på brug a åore. Me tykke au de æ vikti å finne tråane tebage te gammelnårskan om de æ muli. Me leidde å ser om me finne di i gammelnårskan åorbøge, i Ivar Aasens åorbåg å så vidare. Væm som je åss åorane skrive me au opp.

Er det ikke mye arbeide?

Jau visst. Mæn dæ måoro.

Skriver du noe på dialekt selv?

Noe bli-de. Æ he fårresten skreve noe i Honsfåsposten denna gånga — "Mæ fjøsløkt på sjift". D-æ alltid vanskeligi å lese dialekt. Sånn æ-de me vennesladiakten au. En må stotre sæ fram i bjønnelsen. Ette ei stonn jænge-de fint.

Noen tips for de som vil lese "Mæ fjøsløkt på sjift"?

La mæ se —? Jau, o-lyden i god, fjord o.s.v. skrive æ mæ åo — alså gåo, fjåor o.s.v. Då æ skrive tåo eller tri åor som me titt seie i ett, bruge æ binnestreg. Får eksempel vil æ skrive "Jeg har ikke" slig: "Æ he-kje".

Vi takker Trygve for praten og gjengir her noen eksempler på dialektord han ga oss:

ORD:

Såkkesege:

brukes om rynkene på sokkene når sokkene har sidd nedover og henger som et trekkspill. Et godt eksempel finnes på et bilde på Lelands kontor, sier Trygve. "De va då et heljeli såkkesege han hadde den guden".

Håodevann:

parfyme. "Ho lokta håodevann lang vei".

Gårslamp:

brukes om en meitemark som er stor, nesten hvit og samtidig dorsk. Disse

makkene er regnet for å være dårlige som fiskeagn. Ordet blir også brukt om dovne og litt bleikfeite menn.

Kjasseli:

ekkelt, ureint. "Dær va så kjasseli at æ måtte bare kämme mæ ud".

UTTRYKK:

Vemses båg æ de?

I sta.

Hå ti kjæme du?

Det va då håsta møe.

De va då heljeli mæ fisk.

Trygve tar fortsatt i mot tips om venneslaord. Kontakt han hvis dere har noen.

Trygve Jortveit

OM FALL PÅ ISET UNDERLAG

1. Hvis du plutselig glir, prøver du som regel krampaktig å holde deg på bena. Musklene strammes voldsomt, armene kastes i været, og om du faller, vil som oftest bare en liten del av kroppen måtte bære støtet.

2. Ved slike høve skal musklene tvert imot være slappe og kroppen dumpe mykt i fallretningen, slik at støtet blir fordelt på lår, hofter og hender.

3. Faller du forover eller til sidene, bør du som en fotballspiller eller akrobat falle med en rullende bevegelse.

4. Faller du bakover, er det mulig å få til at hofter, skuldre og hender møter marken omtrent samtidig. Her ved blir støtet fordelt på hele kroppen.

5. Lær å slappe av og ta fallet med en rullende bevegelse.

HUNSFOSPOSTEN FOR 25 ÅR SIDEN

Halvor Norgaard skrev om "Julen en virkelighet". — Der Han kommer blir alle ting nye, slik bibelen viser. — Akkurat som mørket fortrenes når det tenes et lys. — At Jesus Kristus er her, det betyr vilkår og grobunn for varme og kjærlighet mellom mennesker som ellers er velkjent med kulde.

Ifølge Gunnar Borgens årsoversikt hadde 1957 vært et godt år produksjonsmessig og økonomisk, men en måtte være feberedt på avsetningsvansker neste år (det skulle vise seg at også dette år ble et godt år).

Bedriftsidrettslaget hadde tur til Oslo. Fotballspillerne med respektive skulle se landskampen Danmark—Norge. (Det skjedde på samme dag som kong Haakon døde), og de skulle møte A/S Vokspapirfabrikkenes fotballag i Drammen. Til tross for kvinnenes intense heiarop under sistnevnte kamp, endte det med en knepen seier for motstanderen.

En rekke ansatte ble spurt om hva de best husket fra året 1957. De fleste svarte naturlig nok: Russernes utsending av Sputnik I og II.

Hunfos Bedriftskor ga en givende konsert under en festlig tilstelning i Velferdslokalet. Dessverre var det dårlig fremmøte.

NYTTEN VED OPPLÆRING

Juni 1956 kunne 45 Hunsfosfolk motta diplom for fullført treforedlingskurs. Kurslederen nevnte spøkefullt under avslutningsfesten at landets betalingsunderskudd var ved kursets avslutning endret til et mindre overskudd, så ingen måtte komme og si at det ikke lønnet seg å holde kurs! Storm P. har sagt: "Av fattigdom får vi filler, av filler papir, av penger banker, av banker lån, av lån fattigdom, av fattigdom filler — og så har vi det om igjen!" Har man råd, er det to veier som fører utenom fillene! Den ene vei er å bruke pengene til forskning, og den annen å bruke pengene til opplæring.

Sigurd Honnemyrs hobby

Tekst: Jan Skårdal
Foto: Reidar Liane

I serien, Min hobby, har vi denne gangen tatt turen til en av våre pensjonister. Vi besøkte Sigurd Honnemyr og kona Hjørdis hjemme i Ludeflaten.

Sigurd sluttet her i 1975. Etter en tid begynte han å lage noen små kister som kan tegnet mønster på og deretter brant mønsteret inn i veden med et lite brennapparat. Resultatet blir meget pent, men er veldig tidkrevende. Han regnet med at det går ca. 180 timer til å lage en slik kiste. Han laget først hver sin til alle barna. Siden har han laget til misjonsforeninger, som så har blitt loddet bort, og til julemesser. Den siste han har laget er til Vennesla Blåkorsforening. Det er et nydelig stykke arbeid som skal loddes ut nå til jul.

Han har laget en hel serie andre ting også. Vi kan nevne noen fine runde syskrin, saltkar, små billedrammer og litt større speilrammer. Det som særpreger alt er de fine mønstrene som er brent inn i veden. Ja, på syskrinene er det endog fine landskapsbilder med tilhørende sitater, gjerne hentet fra Bibelen. Vi håper det kommer fram på bildene.

Under kulturuka i 1978 ble Sigurd tildelt en pris for sine arbeider. Det var barna som hadde meldt han på. Selv trodde han ikke han hadde noe å stille opp med. Men juryen var av en annen mening, og resultatet ble altså en fin premie.

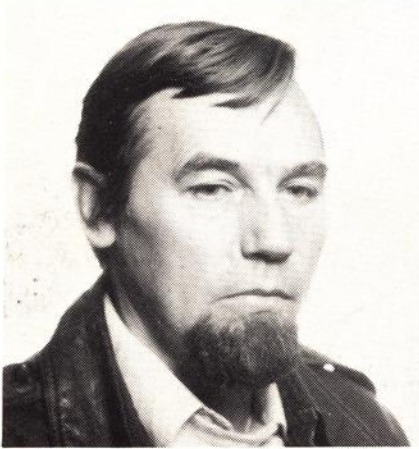
Det er vesentlig finér han bruker som materiale. Og da helst bjørk. Furua bli for ujevn i veden. Det går med en del materialer i løpet av året. Legges det til hengsler og beslag så blir det fort noen hundre kroner av det. Sigurd har aldri tatt noen betaling for arbeidene sine. Alt har han gitt som gaver.

Det blir helst i vinterhalvåret han sitter med hobbyen sin. For øvrig har han flere hobbyer. Trekkspillet har han fortsatt. De som har levd en stund, vil nok huske han som spillemann rundt om i distriktet. Kryssord er også en god hjernetrim både for Sigurd og Hjørdis. Som en vil forstå, er der nok å ta seg til i pensjonist-tilværelsen for den som har helse og tiltakslust. Det er Sigurd Honnemyr et levende bevis på.

Forts. neste side

Vitsestafetten

Thor Olsen mottok denne gangen stafetten og kvitterer med denne historien.

SPRÅKVANSKELIGHETER

En engelsk dame som aktet å tilbringe ferien i en tysk fjell-landsby, skrev på forhånd til stedets pastor for å få en del opplysninger. Bl. a. spurte hun om det var lang veg til WC. Pastoren som ikke var så sterk i engelsk og heller ikke hadde hørt om forkortelsen WC, sendte et brev til damen i god tro om at hun var en from kirkegjenger og derfor ville vite hvor WC lå. (WC = Wood Chapel = skogskirke-sportskirke).

Deres nåde!

WC ligger 10 km fra det stedet hvor De skal bo, midt i en vakker furuskog. Den er åpen tirsdag og fredag. Dette er kanskje uheldig for Dem, hvis De pleier å gå regelmessig, men det vil uten tvil glede Dem å høre at mange mennesker tar med mat og tilbringer dagen der. Da det kommer mange besøkende om sommeren, vil jeg råde Dem til å gå tidlig. Det er svært gode bekvemmeligheter med omtrent 80 sitteplasser, men selv om De av en eller annen grunn skulle være sent ute, er det rikelig med ståplasser.

Klokken ringer 10 min. før WC åpner. Jeg vil råde Dem til å gå dit om tirsdagene. Akustikken er glimrende og selv den svakeste lyd kan høres. Det skulle glede meg å reservere dem den beste plassen, og jeg anbefaler meg til

Deres tjeneste. Min kone og jeg har ikke vært der på 8 mnd., og det volder oss smerter. Men veien er dessverre alt for lang.

J. Houben, pastor

Utfordrer Thorleif Ravnevand, Rullepakkeriet.

HVA ER FORSKJELLEN MELLOM PRODUKSJON OG PRODUKTIVITET?

På et samarbeidsmøte fikk man forklaringen. Produksjon er å få et barn, men det er produktivitet med samme arbeidsinnsats å få tvillinger.

SMÅ SMIL

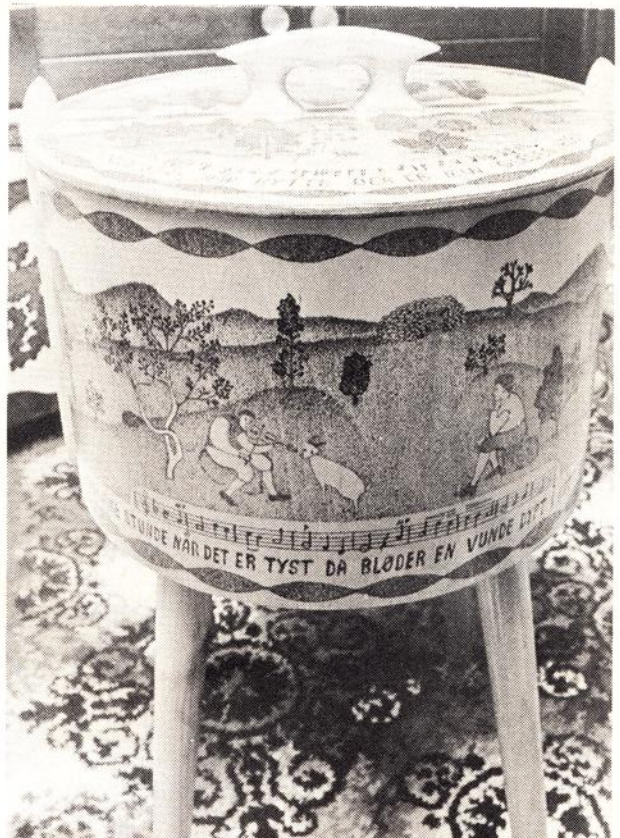
For tyve år siden mistet en bonde gulluret sitt mens han pløyde. Her om dagen, da han pløyde samme marken, støtte ploegen plutselig på noe hardt, og bonden trodde at det var en sten.

— Det var en sten.

Han og hun var ute på sykkeltur. Han var meget forelsket, hun betydelig mindre. Side om side rullet de avsted gjennom landskapet. Det var en vidunderstemning i luften, han sa:

— Du — skal — vi bytte ringer?

— Hvorfor det? svarte den unge damen. — Dekkene er jo helt nye.

MÆ FJØSLOKT PÅ SJIFT

...ei forteling om ei kjyrs industriarbeidsåre i Vennesla...

Ved Trygve Jortveit

I ARBEIDÅREN Å KJYRA

"He du stellet klokka?" Han spør kâna ei te gång for å vere sikkâr. De æ seint. Han ska på fârmiddaen imâra å han æ trøytt. De va så tongt ida. Rækti ein dritda.

Fôsst va-de de vira. Ho røyg lige ette han kom på sjifte idatili. Så måtte den sjiftes. Åsså va-de de forjârdie bege. "At ikkje none he fânne på et middel måed beg" tenkt an titt. Han prata om-de au forræsten. Seinast i forrige vege diskutert-an de mæ in-sjenøren. Han tvihålt på at de hadde noe mæ lagring å lasta å jâr. Den hadde lægge længe får i fjâoren.

Åsså va-de de mæ kjyra som løb då-an kâm heim a sjifte. Gudongane hadde rådd oppøve i fjâoren for å fiske så-an måtte sjæl labbe te Rønninga te studen mæ-o. Åh, den sein-testen te stud! "Han vil-kje mæ ei gång så æ blei så sein" sa an te kâna då-an kâm tebage . . . "De tåe si ti".

Di hadde tænkt sæ te Drivnesøya å laue då-an kâm heim. Hadde fått låv te å ta lau i lia nerenfâr Måonen. Dær va så møe eig å åsp dær. Nå måtte dei vænte mæ de. "Dæ-kje noe å jâr mæ de. Ho må ju få låv te å løbe. Me te ein tur oppøve imâra. De blæse kanskje mindre på fjâoren au då" trøsta kâna ide ho smøyg sæ inn-te an.

Heldivis had-an fârmiddaen dænna vega, å kvællane va ju lange nå sommers ti. Så skoll-an ju ha ferie au. Om fjâorten dae te. "Me ska nåkk få fâore i hus", kom-de stille frå armkrâgen.

Desse stonnane mæ kâna på armen va umistelie. Alt va lissom så trygt. Bânnane såv gått. Hørte bare dæn jævne duren frå-di der di lå på halm-madrassane rundt i sængane. Frå fabrikkén hørt-en duren a julane å dæn dompe lyden a kobbane då de datt ne i hauen onne konvøyen. Å hauen våks å våks. Di må ha flust mæ årdre sia di legge opp så svært et vintârlagâr, tænkt-an. Å sjæl had-an kjyr på bâsen å ei fjâod kjærring.

Frå armkrâgen lokta-de håodevann . . . å nåtta den va ennå ong . . .

Han va ei-kjyrs industriarbeidâr å ho kâna hans. Mange bânn hadde di. De va jønne slig.

Heilt sia sagbrugane på 15–16 hondretale blei setta igång rondtforbi i Vennesla he hær våre arbeidâre som he hatt et lide småbrug mæ ei kjyr eller tåo mæ sia a sitt faste arbei på ett a sagbrugane eller på ein a fabrikkane som seinâre blei bygd mæ dei ståore fâssane i bygda. None nøyde sæ-kje mæ bare ei eller tåo kjyr. Nei, di dreiv ståort. Hadde oppte fire-fem kjyr, none høns å kanskje none saue. Ein gris måtte di au jønne ha. De va ju så søkkanes gått mæ griselabbe! Å steikt flek å potetse metta så mange monne.

I fôsstninga va mange ei-kjyrs industriarbeidâre husmenn. Dreiv jâora mæ sia a arbeide for bønnane å arbeide på saga. Seinâre blei-an sjæl eier a jâora å hadde bare saga eller fabrikkén uden-om. Tråss lange arbeidsdæ jekk de nå-an hadde ei spræg kâne å none bânn.

I årane ette fôsste verdenskrig minka nok tale på ei-kjyrs industriarbeidârfameliane. Dei hare 30-årane hålt nok ligevel tale oppe. Onne siste krig auga tale stærkt. Ein statistikk æ he setta opp vise at vær tiene (9,7%) honsfâsarbeidâr hadde ei eller fleire kjyre i 1944. Dei mest utrulie fekk sæ ei kjyr då. Å udhusane va så som så. De forteles om ein honsfâsarbeidâr som hadde et udhus som va så lide å trängt at kjyra måtte habbes frå bâsen å ud. Dær va-kje snuplass i fjøse. Me må hær huske på at dei fleste udhusane va-kje bereint får anna enn ve å do.

Nå æ dær ikkje fleire årtlie ei-kjyrs industriarbeidâre igjen i Vennesla. Tale jekk fârt ne ette krigen. Jakob Tønnessen som jobba som mekanikâr på Honsfås æ dæn siste æ kjenne te. Han hadde kjyr te langt udi 60-årane. Han jekk a på pensjåon i 1966.

Siste kjyra me hadde heime i Nesane hålt me gravøl øve i 1954. Dæn hadde fått magekrampe (kolikk). Lå dau på bâsen ein fin mârre på ettesommâren. Pappa fant den då-an som vanli stakk håue inn fjøsdøra

då an kâm frå natta. Me gråov et ståort hålt te-o lige mæ blåplommetree – måod elva. Arne i Kjilan som då va vår næraste nabo å nåkså nyuddanna teolåg hålt ein liden tale øve kjyra før me tåo spaane å gråov-o ne. Han si-terte fôsst frå bejønnelsen a præstens tale i Peer Gynt:

"Og nu, da sjælen stævner mod sin dom, og støvet hviler lig en bælgfrugt tom.

— nu, kjære venner, taler vi et ord om denne dødes vandring paa vor jord . . ."

Ettepå rosla pappa vekk. Tårane randt stille neøve kjinnane. Han jekk inn i fjøse. Ville vere aleine ei stonn.

Jakob Tønnessen

I målla onne plommetree lå Nesanes siste kjyr. Ei-kjyrstia va slott. Fjøslokten i pappas bosseråon fârsvant. Sliberilokten tåo øve. Dær va-kje behov får kjyre længâr. Levestandaren va får høg – meinte politikârane.

Tråss høg levestadar å nytt samfunnshus så he-kje me som opplevde ei-kjyrstia gløymt-o. Me tænke på-o, snakke om-o, drøyme om-o å søge tebage te-o.

Se nå bare på Knut Askedal å Gunvald Tønnessen. Dei drive mæ ongdyr.

Forts. neste side

Studekalve. Sjæl he æ grise. Andre he de på de vise at di abonnere på Agder Tidend eller Sættesdølen — ja, teråmæ på Nationen.

Mange a venndølane æ he møtt rondtfårbi på fesjå å landbrugsdae i Agderfylkane æ bann a ei-kjyrs industriarbeidare. Dær lige dei sæ. Dær finne dei igjæn noe a de tapte — fjøslakta i lokalmiljøe. Dær finne de igjæn sæ sjæl — finne igjæn noe som ligge lagra i jærnen — bagom et brågete øyeblikksbilde a Vennesla:

Bigmad
Samvi
Middaspølse

.....
Lavpris — lavpris — lavpris

K
Knall
Knallsterke

.....
Tilbud — tilbud — tilbud

Høyrygg
Kjips å bleie
Plakate langs alle veie

.....
Billi — billi — billi

Butikke
Messe
Handelens da

.....
Sjåpping — sjåpping — sjåpping

Trylling
Kola
Å bingo

.....
Kultur - kultur — kultur

Så spør di sæ deia ei-kjyrsbannane: "Vad-kje bær å jæde kjyrane? Vad-kje bær å sjøre i fjøse, slå høy, hesje, vere mæ på heia å slå, grase ellår å sidde på fjøskrakken å bli hørt i leksane . . . remse opp salmeværs a Kingo, Brorson å Dass får si måor mens ho målka kjyrane?

Vad-kje bær ell all dænna uråoen å mangel på samhåll som dænna dansen om tilbudane føre mæ sæ? Dei bare spør sæ å vandre vidåre te plassen dær grisane æ. Dær ska visst vere ei sogge mæ 15 onge. De må bannane se!

Væll folk, æ hadde på ingen måde tænkt å trøytt dykke ud mæ prat. Fårr å seie de rætt ud så had-æ tænkt at æ i detta å none honsfåspåste framøve skolle skrive litt om dei forskjellie siane mæ ein ei-kjyrs industriarbeidårfamelies stræv mæ husdyrane. Me ska følle dei på heia dær dei slåo skaue-

Frå fabrikken hørte-en duren a julane å den dompe lyden a kobbane då de datt ne i hauen onne konvoyen "Å hauen våks å våks. . ."

høy, la de i stakk eller udløe å kjørte de heim udpå vintåren. Så ska me innom høyinga heime, lauing å jæding. Me ska se på udhausane som blei brukt. Turane te studen i Rønninga ellår på Gråvane vil me au våge åss te å skrive om. Åsså sagelsponhentinga

på Gråvanssaga. Cellulosefåoringa ska au få sin plass. Kanskje me au ska se innom bannane dær di ligge på løa — noe a de måoroaste di visste nå høye va kämme i hus. . . . alt om "æ leve å he helsa" som dei gamle sa . . .

Bedre er det at du ikke lover, enn at du lover og ikke holder det.

Pred. bok 5, 4

Det er få ting som er vanskeligere å tåle enn det gode eksemplens påtrengenheter.

Mark Twain

Den unge mannen sa till flickan, som han ledsaget hem:

— Får jag följa dej in en stund?

— Ja visst, älskning, men det är fem trapper utan hiss.

— Nåja, det är kanske bättre si ses i morgon.

— Det var en same som fyllde hundre år. Vet du vad man kallade honom?

— Nä.

— Hundrelappen.

FOLK ER RARE

Dommeren: De påstår at De har hatt alvorlige hensikter med Deres 7 forlovelser?

— Selvfølgelig, herr dommer.

Dommeren: Hadde De kanskje tenkt å gifte Dem med alle syv også?

— Selvfølgelig, herr dommer, sånn pø om pø.

— Tannleger er rare.

— Åssen da?

— Jo, han sa at denne tanna mi ikke var møe verdt, men likevel tok han 10 kr. for å trekke 'an ut!

— Dere skulle vel ikke ha en fyrstikk på Dere, mester?

Han fikk en fyrstikk.

— Dere skulle vel ikke ha en sigarett å spandere, mester?

Herren ble irritert og mumler noe om frekkhet og uforskamphet.

— Dere behøver ikke å gi meg kjeft. for det har jeg sjøl!

VISDOMSORD

— Fra hovmod til selvgodhet er det kun et steg til tåpelighet og latterliggjørelse.

— Ved til stadig å kritisere sitt eget arbeid, vokser man hurtig i dyktighet.

— Den som unnlater å påtale feil og urett som skader en selv eller andre, viser mangel på mot.

— Idealismen øker proporsjonalt med ens avstand fra problemet.

Hvis du mister besinnelsen så er det et tegn på at du har uretten på din side.

(Kinesisk ordtak)

HBIL's årsmøte november -82

Møtet ble avviklet på 3 timer under ledelse av formannen. Som vanlig var det livlig diskusjon, og det var trimspørsmål som kom i forgrunnen. Flere forslag ble lagt fram av Gunnar Grundtjern, og som det nye styret skal behandle nærmere. Det ble gitt grønt lys for innkjøp av fysioterapeut Terje Johannessens apparatutstyr. Dette har vært benyttet av folk med skader. Johannessen ønsket å selge utstyret som nå er plassert på et lite egnet sted i "det gule hus". Bedriftsidrettslaget har tidligere søkt om å få benytte et av tilfluktsrommene i avd. 9 til skyting, bordtennis og gymnastikk. Blir det noe av dette vil det være naturlig å plassere apparatene der til benyttelse for alle interesserte innen bedriften og ikke bare for folk som er anbefalt trening av bedriftslegen.

Regnskapet viste et overskudd på ca. kr. 5000,-. Budsjettet for 83, som var satt opp med en inntekt på kr. 30.500,- og utgifter ca. kr. 37.000,-, ble godkjent.

Alf Hodnemyr foretok utdeling av erkjentlighetsgave til to fortjente medlemmer. Det var til Pål Torkel Joreid for fremragende innsats for fotballagene, og til Edgar Sakariassen for fremragende innsats for håndball- og fotballagene samt for 9 års arbeid i styret for Kristiansand Bedriftsidrettsråd, fotballgruppen. Det er nå flere år siden at noen har gjort seg fortjent til lignende æresbevisning.

STYRETS BERETNING 81/82

Styret har bestått av:
Formann Trygve Kittelsen
Nestformann Rolf Andersen
Sekretær Ida M. Nordhagen

Kasserer Wenche Jensen
Styremedlem Åsta Ingebretsen

Behovet for trim blant de ansatte og de ansattes familier øker stadig, og det blir mere og mere klart at vårt lag har viktige oppgaver å løse. Det er kort og godt helsa for mange som står på spill.

Vi minner om bedriftslegens inserat i Hunsfosposten nr. 2 i år hvor han opplyser at det er muskel- og skjelettsykdommer som dominerer her på bruket, og at det er de yngste arbeidene som klager mest og som ikke har trent ryggene sine godt nok. Han mener at pausegymnastikk i arbeidstiden ville man ha meget igjen for i lengden. På landsbasis utgjør muskel- og skjelettsykdommer omkring 1/4 del av alle sykdommer, og koster samfunnet milliarder av kroner.

Som kjent har vi i det forløpne år gjort fremstøt for å få innført pausegymnastikk i utsatte avdelinger. På salen har vi hatt en prøveperiode, men utenom arbeidstiden da bedriften for tiden ikke kunne tillate å benytte arbeidstiden til dette formål. Da ble det hele naturligvis bare en vits. Vi bør ikke gi opp denne saken som synes å bli mere og mere aktuell.

Videre har vi forsøkt å slå et slag for gjentatt trimming. Alle ansatte har fått trimkort vedlagt oppfordring til å delta i trimgruppas arrangementer. For deltakelse 10 ganger pr. år vil du bli tildelt en skreddersydd plakett med bedriftens emblem. Tiltaket fikk en uheldig start i vinter da samtlige arrangementer falt på dager med dårlig vær, og da er det dessverre vanskelig å få folk ut av huset. Det er nå rikelig anledning til å ta igjen det forsømte ved løp i lysløypa, eller ved sykling som

kunngjørt i Hunsfosposten. Spesielt vil vi nevne to tiltak i sommer. Vårt lag sto for et arrangement på idrettsplassen i forbindelse med vårt forbunds 25-års jubileum og hvor nærmere 100 syklet en mil, og turen med "smalpora" til Paulen. Det ble satt stor pris på at direktør Flaatin med frue deltok i det siste arrangementet.

Tidligere årsmøter har beklaget manglende sosialt samvær innen bedriften og pekt på at vårt lag har mulighet for å kunne gjøre noe her. Vi har kanskje ikke nådd så langt i så måte, men henviser til trimgruppas arrangementer. Nytt av året er at så vel håndballagene som fotballagene har avviklet fester for de aktive med ledsagere. Selvsagt har vi også arrangert den tradisjonelle vårhyggefest. Alle fester har hatt god oppslutning.

Ballaktivitetene har som tidligere vært dominerende innen vårt lag og det henvises til oppmennenes rapporter. Damegruppa har også i år vært i toppklasse og har vært ledet av trofaste, dyktige Sverre Thorsen. Innen fotball vil vi spesielt nevne to av oppmennene: Paul Torkel Joreid og Edgar Sakariassen, som begge har gjort en stor innsats. Sistnevnte har i 9 år vært med i styret for Kristiansand BIR hvor han har hatt flere verv, blant annet oppsetting av terminlistene, som jo er litt av en jobb da ikke mindre enn 90 fotballag og 124 håndballag skal samordnes.

Vår tidligere paradegren – langrenn på ski – går det dessverre tilbake med. Men vår skigruppe har vært aktiv og har arrangert 10 km KM – langrenn hvor det var god deltakelse, samt Hunsfosmesterskapet og Avdelingsmesterskapet i langrenn. Dessuten har de vært delaktige i trimgruppas "allmuligmannslangrenn". T. Kittelsen har vært med i styret for Kristiansand BIR, skigruppa. I de senere år har interessen for turlangrenn vært størst blant våre løpere.

Når det gjelder bordtennis, løp og skyting har aktiviteten vært dalende, men det er signaler som tyder på at interessen vil ta seg opp igjen.

Økonomien er god. Det henvises til regnskapet. Budsjettet er satt opp med en stor "sekk" for styrets disposisjon. Det foreslås at de enkelte grupper søker styret om bevilgning til ekstraordinære formål. Den enkelte gruppes aktivitet blir avgjørende for bevilgningen.

For styret
T. Kittelsen

Beretning fra lag 1 i fotball for sesongen 1982

Etter en meget god laginnsats rykket 1. laget opp i 1. divisjon denne sesongen.

Vi beslagla 2. plassen i 2. divisjon, to poeng etter vinnerlaget. Vi vant 7, spilte uavgjort 2 og tapte 2 kamper. Det ga divisjonens beste målforskjell, på 33–11 og 16 poeng.

Hovedårsaken til årets suksess i serien ligger nok i at vi har hatt en jevn og sammensveiset gjeng, og en fast satmme på 14–15 mann med mye godt humør.

Selv om det i helhet har vært laget som har trukket det tyngste lasset, er det vel uunngåelig å nevne en kar som Øyvind Omdal. Han har en usedvanlig god målteft, og puttet på hele 18 mål i år.

I cupen gikk det mindre bra i år. I seriecupen røk vi ut allerede i 1. runde, mens vi havnet på 3. plass av fire lag i Vennesla-turneringen.

Til slutt vil oppmann takke samtlige som har spilt på lag 1 for den fabelaktige innsatsvilje de har vist i år. Og sist, men ikke minst, må det nevnes det gode miljøet som hersker i laget. Det har utvilsomt betydd mye for laginnsatsen i år.

Paul Torkel Joreid

Beretning fra lag 2 i fotball for sesongen 1982

Det ble dessverre nedrykk til 5. divisjon for lag 2 i inneværende sesong. Laget var enkelt og greit ikke godt nok i år til å holde plassen i divisjonen.

Imidlertid må det nevnes at lag 2 har spilt uten fast oppmann i hele år p.g.a. at den opprinnelige oppmann ble innkalt til førstegangstjeneste i militæret på vårparten. Derfor har det, naturlig nok, blitt en del rot og problemer med å stille fullt lag til kampene. Men med meget god hjelp av Rolf Andersen og Edgar Sakariassen har det som oftest gått bra.

Paul Torkel Joreid

Old Boys fortall 1982

Det har vært en fin sesong for Hunsfos Oldboys-lag. I serien ble vi nr. 3. Med 13 poeng på 10 kamper, 6 seire, 1 uavgjort og 3 tap. Målforskjellen ble 23–11, og lagets storscorer var Øystein Larsen. Det har vært mye godt humør i laget, og vi har mye moro

Fotball lag 1. Fra venstre: Jarl Nordhagen, Arild Larsen, Egil Moy, Tor Dalsøren, Gustav Moy, Helge Honnemyr, Edgar Sakariassen, Paul Joreid, Bård Homme, Øyvind Omdal, Lay Ove Steinsland, Arild Granly, Willy Kyllingstad.

sammen. Her gjelder mottoet: Tap og vinn med samme sinn.

I cupen ble vi slått ut i første runde av finalisten Gimlelærerne. De vant 4–0. Årets største seier i serien kom mot Lærerne med 7–0. Største tap ble det for Elektrikerne med 3–1. Men årets beste kamp tror jeg var 2–0 seieren over Posten. Her scoret B. H. Knutsen begge mål.

I en avstemning blant spillerne om lagets beste spiller ble Thor Olsen vinner foran Kjell Olsen og Rolf Andersen. Disse fikk premier på fotballfesten.

De mest benyttede spillerne i sesongen har vært: Thor Olsen, Kjell Olsen, T. H. Olsen, Ø. Jørgensen, O. Johannessen, A. Ellingsen, Ø. Larsen, H. Nordhagen, B. H. Knutsen, J. S. Reber, K. Abrahamsen, R. Andersen, A. Bende, T. Ramsdalen, A. Ormshammer.

Er du over 35 år ønsker vi deg gjerne velkommen til Old Boys-laget. Jeg vil slutte med å takke alle som har spilt, det har vært lett å være oppmann med en gjeng som har vært så lette å få med på kampene.

Rolf Andersen

Old Boys laget. Bak fra venstre: Heige Nordhagen, Øystein Larsen, Thorbjørn Olsen, Rolf Andersen, Jan Sverre Reber. Foran fra venstre: Øystein Jørgensen, Thor Olsen, Bjørn Helge Knutsen, Kjell Olsen.

Håndball – Herrer I

Sesongen 81/82 ble for oss en middelmådig sesong hva resultater angår. Å holde seg i øverste divisjon er tross alt ikke så verst når en vet at nivået er hevet betraktelig de siste årene.

Av 14 lag i første divisjon ble vi nummer 9. I de tradisjonelle cupene, KMV-cupen, Nyttårscupen og Sørlandscupen ble vi i alle tre slått ut i de innledende kampene.

Vi hadde til disposisjon 1 time pr. uke til trening i Venneslahallen og den tiden var vi dessverre for dårlige til å utnytte. På enkelte treninger var der bare 5–6 mann tilstede og med slik oppslutning er det fare for at vi i løpet av et par år kan miste denne treningsmuligheten.

Derfor oppfordres alle til å møte på disse treningene både spillere og andre som er interessert i litt trim.

Tor Dalsøren

Håndball herrer II – Sesongen 81-82

Sesongen 81–82 ble en meget grei og behagelig sesong for 2. lagets oppmann.

Det var, stort sett, små problemer med å skaffe riktig antall spillere.

Resultatene av kampene må vi si oss godt fornøyd med.

Vi endte på en meget hederlig 4. plass etter å ha scoret 131 mål, sluppet inn 99, det hele i løpet av 13 kamper hvor vi vant 8 og tapte 5. Dette førte til opprykk til 5. divisjon.

Jeg vil spesielt berømme vår trofaste, solide og gode keeper, Bjørn Johansen, som var den i 6. divisjon som fikk færrest baller å hente ut av mål av samtlige 6. divisjonskeepere.

Andre som har vært med på laget og bidratt til en god sesong med godt miljø:

Thorbjørn Olsen
Rolf Andersen
Gustav Moy
Egil Moy
Willy Kyllingstad
Helge Honnemyr
Terje Oksum
Sigmund Siljan
Tor Harald Olsen

I tillegg har undertegnede spilt noen kamper. Håper at ingen er glemt i denne oppramsingen.

Sesongen 82–83 er igang, og mest gledelig er det hittil at 4–5 nye har kommet og vil være med.

Edgar Sakariassen

Damehåndball

Sesongen 1981–82 var et bra år. Vi nevner det svakeste først.

Ble nr. 2 i serien etter Greipstad Trim. Vi hadde et par dårlige kamper med tap, men ellers var det bra i serien. Skal prøve og rette det opp ved neste korsvei.

Damene vant Arendals-cupen med klar margin. Likeledes vant de Sørlandscupen for annen gang på rad. I år satser vi på å vinne for tredje gang. Muligheten er til stede. Den nye serien for 82–83 er begynt og det ser bra ut, slo Greipstad i siste kamp, så det går den rette vei. Nå er det full fart fremover mot nytt seriemesterskap.

Lykke til.

Sverre Olsen

På vårt lovende damelag har disse deltatt.

Randi Fosshim, Gundrun Lian, Else Skeie, Mai Britt Dahl, Ingebjørg Johansen, Evlyn Olsen, Alma Ingebretsen, Ida Nordhagen, Wenche Jensen, Ellen Johannessen, Else Sundt, Grete Jakobsen.

Håndballsesongen er i god gang

For herrerne, både 1. og 2. laget har sesongen begynt ganske bra. God oppslutning til kampene, men dårlig til treningene.

Av resultatene nevner vi:
Hunsfos I–Bankene 9–9
Privatbanken I–Hunsfos I 11–15
Br. Repstad–Hunsfos I 9–10
Hunsfos I–Coop I 10–4
Skrueteknisk–Hunsfos I 11–12
Lærerne I–Hunsfos I 14–8

Dette gir 9 poeng på seks kamper og det er jo fint.

2. laget har ikke spilt fullt så mange kamper. Her er resultatene:

Hunsfos II–Reinco 7–12
Hunsfos II–Lærerne III 11–5
Hunsfos II–Bok/Papir 9–11
Hunsfos II–Privatbanken II 14–3

Dessuten en kamp i cupen hvor Handelsreisende 1. lag (2. div.) ble "sendt av banen" med 16–7 (inklusive våre "handicapmål")

Edgar Sakariassen

Valg ved Hunsfos B.I.L.'s årsmøte 4. november 1982

Styret:

Formann Trygve Kittelsen
Nestformann: Rolf Andersen (gj.v.)
Sekretær: Ida M. Nordhagen
Kasserer: Wenche Jensen
Styremedl.: Åsta Ingebretsen

Skytegrupper:

Formann: Trygve Ramsdalen
Arne Lonebu, Torodd Askekkjær, Bjørn Inge Løland.

TERRENG- OG SKIGRUPPA:

Sigurd Hagen, Helge Nordhagen, Bjørn Johansen, Thorbjørn Olsen, Alf Renstrøm, John Leland, Sigmund Løyte, Jarl Nordhagen. (Formannen velges av gruppa).

HÅNDBALL

Damer 1. lag: Sverre Thorsen.

Herrer 1. lag: Trygve Rosseland,
Tor Dalsøren.

Herrer 2. lag: E. Sakariassen.

FOTBALL

Herrer 1. lag: Paul Torkel Joreid.

Herrer 2. lag: Kjell Tor Andersen.

Old Boys: Rolf Andersen.

TRIMGRUPPA:

Harry Arntzen, Vidar Nordhagen, Alf Hodnemyr.

REPRESENTANT KRETSTINGET:

Trygve Kittelsen, Varamann Rolf Andersen

REPR: TIL KBIR (rådet):

Edgar Sakariassen, Alf Hodnemyr, Sigmund Løyte.

KONTAKTPERSON FOR KVIVOLLEN:

Edgar Sakariassen.

BORDTENNIS:

Arvid Hvalsmarken.

VALGKOMITE:

Alf Hodnemyr, formann, Øystein Lie,
Trygve Rosseland.

REVISOR:

Tor Dalsøren.

Hyggeaften for fotballagene

Som en avslutning på fotballsesongen i år kunne oppmennene for lagene innby spillerne med koner/forloveder etc. til en hyggeaften på Ungdomshuset lørdag 9. oktober. Spesielt innbudt for anledningen var også idrettslagets formann, Trygve Kittelsen.

22 stykker ble vi, inklusive den bedre halvpart. Vi hadde nok håpet på større deltakelse, men er slett ikke

misfornøyd med det antallet som kom.

Vi spiste først en herlig middag, og med is og et par muntre historier fra Tryggve Kittelsen til dessert.

Etterpå ble det tid til forfriskninger av forskjellige slag, mens stemmesedlene i konkurransen om årets spillere ble talt opp. Det ble en meget jevn og ikke minst spennende konkurranse før Tryggve Kittelsen kunne foreta utdeling av premiene.

De tre beste på hvert lag ble som følger:

1. lag:

1. Øyvind Omdal	36 poeng
2. Paul T. Joreid	34 poeng
3. Helge Honnemyr	30 poeng

2. lag:

1. Gustav Moy	13 poeng
2. Rolf Andersen	12 poeng
3. Kjell T. Andersen	11 poeng

Old Boys-lag:

1. Thor Olsen	16 poeng
2. Kjell Olsen	15 poeng
3. Rolf Andersen	6 poeng

Etter premieringene ble det god tid til dans til medbragt stereoanlegg, og dansegulvet ble flittig brukt. Det viste seg å være flere danseløver blant forsamlingen. Bl. a. Thor Olsen som viste seg å være minst like sprek på dansegulvet som han er på fotballbanen, det sier ikke så lite. Han var imidlertid tett fulgt av en annen av "gamle-kara", nemlig Rolf Andersen. Det gamle ordspråket "De gamle er eldst" skulle passe godt her.

Inne i mellom dansene hadde så vel Rolf Andersen som Thor Olsen noen ord å si forsamlingen. Sistnevnte hadde spilt aktivt fotball i 20 år og eneste premiering i denne tiden hadde vært en statuett for spilte 200 kamper. Derfor var han særlig takknemlig for den premien han hadde fått i dag. Han syntes at det var viktig og riktig at det nå var innført en form for premiering også i lagidretten. De andre gruppene innen bedriftsidretten hadde i alle år hatt forskjellige former for premiering.

Et par leker ble det også tid til før vi sluttet av i de "sene timer".

For festkomiteen
Edgar Sakariassen, Paul Torkel Joreid

Foran fra venstre: Gustav Moy, Øyvind Omdal, Thor Olsen. Bak fra venstre: Paul Torkel Joreid, Helge Honnemyr, Rolf Andersen. Kjell Olsen og Kjell T. Andersen var ikke til stede.

KOS-VIK løpet lørdag 23. oktober 1982

Løypelegger: Steinar Aas.

For 7. år på rad ble dette populære løp fra Koestøl over Sletthei til Karl og Gerd Hodnemyrs hage avviklet. Ved innkomst fikk løperne tradisjonell servering. Humøret var på topp.

Resultater:

10 km

1. Øystein Birkenes	71,17
2. Jan Kåre Eikebakken	77,59
3. Helge Hodnemyr	80,47
4. Sverre Didriksen	84,07
5. Arild Isaksen	86,33
6. Terje Nordhagen	88,05
7. Jan Kruse	92,33

5 km Herrer

1. Tor Helge Hodne	42,57
2. Karl Hodnemyr	45,50
3. Tor Strandberg	47,30
4. Per Hodnemyr	51,17
5. Thorbjørn Olsen	53,07
6. Kåre Udø	55,40
7. Yngvar Udø	56,45
8. Olav Strisland	57,08
9. Reidar Hagen	57,19
10. Sigurd Hagen	57,35
11. Tore Didriksen	60,23
12. Bjørn Syvertsen	62,05
13. Alf Hodnemyr	62,25
14. Alf Renstrøm	62,38
15. Sigurd Aas	63,16
16. Oddbjørn Aas Lyngby	64,02
17. Ronny Henriksen	75,19
18. Henry Iversen	84,15
19. Frode Strisland	85,40
20. Trygve Kittelsen	86,13

5 km Damer

1. Vesla Honnemyr	87,49
1. Lillian Aas Lyngby	87,49
3. Astrid Kruse	104,53

LEGEKORTET ER NÅ BLITT HISTORIE

Ordningen med legekort for idrettsutøvere i alle aldersklasser forsvant fra 1. oktober d.å. Ansvaret for egen helse i forbindelse med idrett vil da hvile på den enkelte selv.

Sykdom og idrett –
hva den enkelte må vite

Fysisk aktivitet og idrett brukes i dag både i behandling av sykdom og for å forebygge sykdom. En del sykdommer belaster imidlertid organismen på en slik måte at en vil tilrå reduksjon i idrettsaktivitet eller at en avstår fra idrettsaktivitet for kortere eller lengre tid. Noen idrettsaktiviteter kan også virke uheldig på enkelte sykdommer, og bør av den grunn frarådes.

Dersom du har en eller annen kjent sykdom og vil drive idrett, er det derfor tilrådelig å snakke med en lege om dette.

Forbigående febersykdommer med muskelverk, "influensasykdommer" kan gi hjertemuskelbetennelse. Dette er vanligvis ufarlig, og vi merker det bare som slapphet eller at vi blir fortære trette ved arbeid enn det vi er vant til. Betennelsen og slappheten kan vare noen dager etter at feberen er borte. Hard trening og konkurranse i forbindelse med en slik sykdom er uheldig og kan i verste fall være farlig.

Under og like etter "influensasykdom" bør de derfor være forsiktig med trening, og du bør ikke trene for hardt eller konkurrere før du føler deg helt frisk igjen.

Hjerteinfarkt kan komme i forbindelse med hardt arbeid og idrett. Du bør starte forsiktig dersom du er over 35–40 år og vil begynne å drive idrett. Brystsmerter eller annet ubehag under eller like etter treningen tilsier nærmere undersøkelse hos lege.

Konkurranse uten forutgående trening frarådes, spesielt etter 35–40 års alderen.

DERFOR:

- Snakk med lege dersom du ikke er frisk og vil drive idrett.
- Avstå fra hard trening og konkurranse når du har "influensasykdom" eller blir fort slapp etter at du har hatt slik sykdom.
- Start forsiktig dersom du vil begynne å drive idrett etter 35–40 års alderen.
- Konkurrer aldri uten forutgående trening.

IDRETTPRESTASJONER I 1982

Av prestasjoner utenom ballidretten (som er gjengitt annet sted), har vi merket oss:

Stig Skjævesland var med i Norgesmesterskapet i orientering.

Sigurd Hagen har innfridd fordringene for idrettsmerkekruset.

Trygve Kittelsen har fått 10 års plakett i turorientering (som den første i Vennesla).

O-løp:

Klubbmestre (Vindbjart) Karl Hodnemyr (H 50), Sigurd Hagen (H 56).

Sørlandsgaloppen 4 løp: Åse Hodnemyr (D 12 N), Karl Hodnemyr (H 50).

Kretsløp Birkenes: 1. plass Per Hodnemyr og 1. plass Åse Hodnemyr (D 12 N).

Nattløp OK Sør: 1. plass Per Hodnemyr.

VAOK-karusell: Karl Hodnemyr nr. 4, Øystein Lie nr. 16 (H 43).

Hvis en annen forsvarer sine rettigheter, tenker han bare på seg selv.

Hvis jeg forsvarer mine, viser jeg karakterstyrke.

("Technical Bulletin")

HØRT I B.B.C.

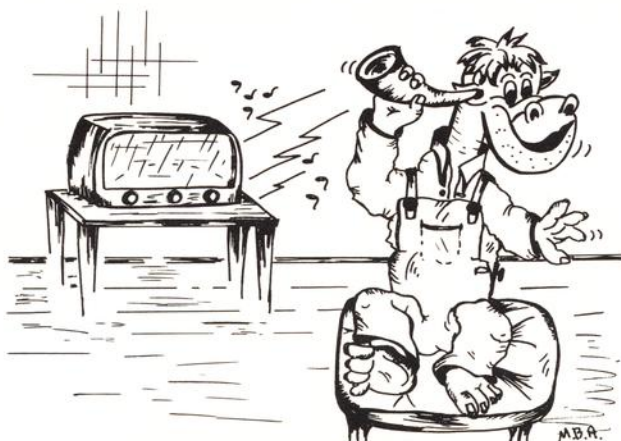
Den mannen er virkelig musikalsk som, når han hører kvinnesang fra badet, legger øret til nøkkelhullet.

TRIMAKTIVITETER – REGISTRERING PREMIERING

Husk at du må ha minst 10 godkjenninger ("klipp") innen nyttår! Mangler du "klipp" kan du få flere ved å trimme i lysløypa (kunngjort i forrige nr.). Har du regelmessig trimmet på annen måte, f. eks. syklet passende strekning eller svømmet regelmessig, vil du kunne få godkjenning ved henvendelse til en i trimgruppa.

Premien blinker i det tjerne!

Hunfos har fått tildelt en hel dag i program 2, NRK

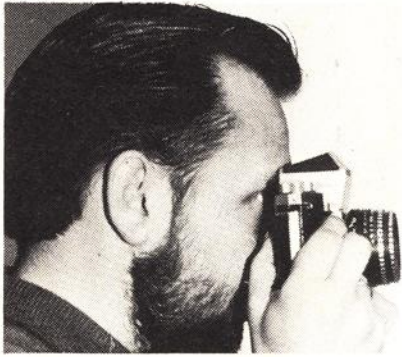

NRK Radio – fra Hunfos – torsdag 23. desember.					
06.00	Morgenstreck Med Harry Voreland ut av drømmeland.	11.00	Juledram og karbonader. Små og store nyheter fra Mathilde.	16.45	Hvordan man får "flyt" i arbeidet. Karl Andersen forteller fra PM 3–4.
06.45	Kosestund v/Salve Aas.	11.30	"Bom på posten". Orientering ved Trygve Kittelsen.	17.45	Eg dansar og leikar. Sprettkultur med J. S. Reber.
06.45-20	Onkel Logents forteller for de største.	11.55	Bruk Hjelm, sier Hjelm.	18.15	A. Coldal leder allsang. Teksten står et annet sted i programoppsettet.
07.00	Nyheter og oppstilling v/Arnt Formann.	12.00	Ris og atter ris. Åsta forteller om mishandling av kvinner på salen.	19.00	Hørespillet "Mareritt". H.F. presenterer sitt regnskap. Programleder O. Robstad.
07.15	Distriktsprogram. Under trappa med Øystein Lie.	12.20	En såpekoker vil jeg bli. Hørespill av Erik Ulltveit.	19.30	Stemmebruk og kosakkultur. Av og med seksløper-Harry.
07.25	Kåseri og flåseri. Her møter vi Kristine Labbsdatter.	12.30	Stikk og sy, tiss og fly. Medisinsk hjørne hvor vi møter søstrene Martha og Sigfrid Magnesdottir.	20.05	Rolf forteller om dua som ønsker å bli hauk.
07.30	Morgennytt. Denne gang uten permisjonsvarsel. Reporter Egil Flaatin på lufta.	12.50	Fiskeriaktuelt. Ved havforsker Bjørn Larssen.	20.55	Fra det fjerne østen. Arvidovits Seelitsikov orienterer om fjerne markeder.
07.55	Vern deg selv. Reidar Vernason forteller.	12.55	Målarkunst er kvardagskunst. Programmet gjeng i fargar og blir handsama av Sigurd Gundersen.	21.25	Jeg går for lut og kaldt vann. Håkon Løland forteller om sitt sementerte liv.
08.00	Fiolinkonsert. Vi får høre den kjente Arne Johan Innlandson spille annen linje av Gubben Noa.	13.35	Bedriften og vi. Kari-Bjørg forteller om arbeidslivets lover og avtaler.	21.35	Noen kommer, noen går. (forhåpentligvis).
08.20	Vi teller våre barn. Ole Jakob kåserer.	14.00	Hvordan man ikke får bort bek. Den kjente forsker Hans Fleischer orienterer.	21.50	Hvordan unngå stress. Folkepsykiater Per Wærnes om egne erfaringer.
08.35	Hverdagen. Om hvordan masse tre blir til tre-masse. Alf Renstrøm tar oss med i Vesterled.	14.30	"En bloddryppende historie". Krimforfatter Magne Hømp-land leser fra egen dagbok.	22.20	Lek for de voksne. I kveld leker vi mor og far.
08.40	Klabb og Babb. Ekstrasending ved Gøsta.	14.45	"Forviklinger". Budsjettsekretær Jan Zakariassen tar oss med på ørkenvandring.	22.30	På sengekanten. Løsprat om litt av hvert.
09.00	Nitimen. Denne gang med innslag om los på barkbiller. Inge Nettet forteller om hunden sin.	15.00	Vi knytter en "knote". Dagny Knutsen forteller oss hvordan.	22.55	Snart er dagen slutt, og vi er vel tilfreds.
10.00	Å barke vatten og barke ved. Henry Ellingsen synger jula inn.	15.05	Med Sovjet som ballast. Skipper Gitmark ønsker velkommen om bord.	24.00	Ikke ennå - - - ennå - - - nå.
10.10	Landbruksaktuelt. Vi forbedrer vårt silofo. Albert Ugland informerer.	15.30	Klokkene ringer for deg. Økta er over Flaatin.		
10.35	– og kvinnen hun gikk seg i veaskog. I vinterkulden varmer Bjørk best. Mona gir energi-tips.	16.00	For deg også. (do)		
		16.20	Det blåser på toppene. Dokumentarhistorie av Harald Iversen.		
		16.30	Værmelding med Melling.		

Er det noen som lurar på hvorfor lønningskontoret ikke er tildelt noen tid så kan vi opplyse at det har sine gode grunner. Vi takker lønnings-sjefens kone M.B.A. for illustrasjonene, han selv vil være anonym!

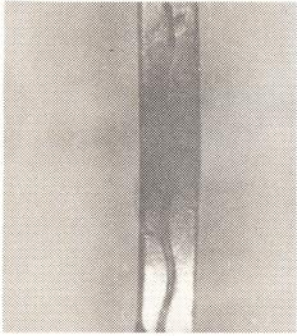
Red.

Allsang kl. 18.15, se neste side.

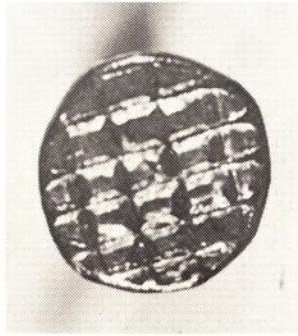

REBUS

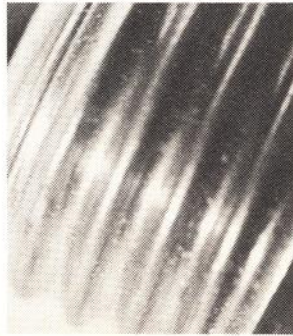
Vår fotograf Reidar Liane inn byr til rebuskonkurransen.
 Hva viser bildene 1–14? Riktig løsning premieres. Må være redaksjonen i hende innen 1. februar 1983.
 Premiens størrelse avhenger av antall vinnere.

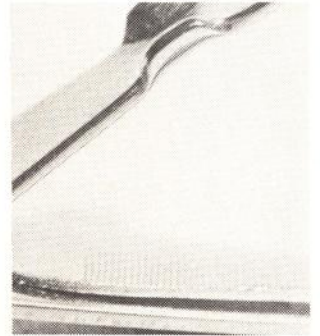
1

2

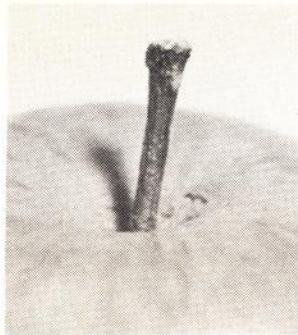
3

4

5

6

7

8

ALLSANG

*B-moll Konsert av Harry Voreland
 Dirigent Arthur Coldal*

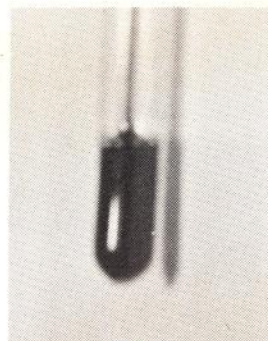
Maskinene durer og går
 Ordre i mengder vi får.
 Vi selger og sender,
 får kunder og venner
 gjennom papirmassen vår.
 Båtlaster kommer og går.
 Sikrer arbeid for flere år,
 solid økonomi oppnår,
 over millioner vi rår.

Robstad teller penger
 gidder snart ikke lenger,
 klør dem kun med lanken,
 sender dem i banken.
 Kontoer sprenges, må opprette flere.
 Banksejere bukker og nikker med ære.
 Kassakreditt? Tenk spørre om slikt,
 Hunsfos har ubegrenset tillit.

I den siste gallup, som er tellet opp,
 var produksjonen på Hunsfos på topp.

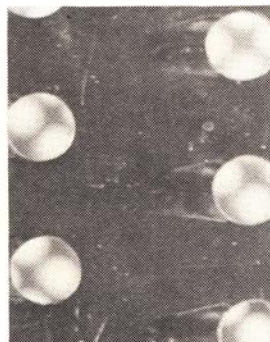
9

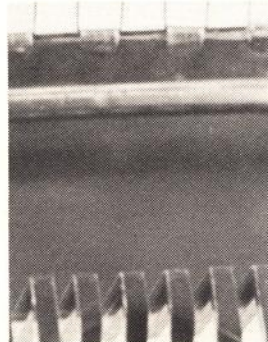
10

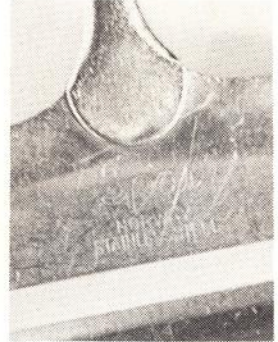
11

12

13

14

Bidrag til:

TAKK

Jeg vil med dette få rette en takk til mine venner og kamerater på Hunsfos for den flotte blomstergruppen og de hilsner jeg fikk på min 70 års dag. Dere er heller ikke glemt.

Med beste hilsner fra
Olaf Petersen

TAKKSIGELSER

En hjertelig takk til alle mine arbeidskamerater for gaver og for alle gode ønsker ved min fratreden.

Thoralf Lindtveit

Ny hjullaster til gårdsavdelingen

Etter 13 års tjeneste var det ikke lenger mulig å "holde liv i" Volvo hjullasteren på en økonomisk forsvarlig måte.

Avdelingen fikk i august måned stillet nødvendige midler til disposisjon, og etter nøye overveielser sammen med truckverkstedets ledelse, falt valget på en HANOMAG 22C hjullaster.

Hjullasteren er gårdens primære lossemaskin, og utnyttes meget samvitighetsfullt av gårdens daglige ledelse og operatører.

Bedriftsledelsen har vist stor forståelse for at skikkelig teknisk utstyr kreves for å utføre lossearbeid på en rasjonell og effektiv måte.

Vi er også meget tilfreds med at maskinen og ikke minst fører-hus er utformet etter de strengeste sikkerhetsmessige krav. Vi håper at operatøren vil oppleve hjullasteren som en trivelig arbeidsplass, og at maskinen i årene som kommer vil vise seg å være en riktig og nyttig investering.

Reidar Øvland

Dårlig informasjonstjeneste på Hunsfos?

Den kunne vært verre! Det illustrerer vår fotograf Reidar med følgende:

Dersom bedriftsledelsen bestemte at "H-nytt" skulle nedlegges, at de skulle være tause ovenfor "Sørlands-sendingen" og i stedet gå over til muntlig informasjon, ja da er jeg redd vi ville få disse tilstander:

Dir. Flaatin gir beskjed til Gøsta Hanson:

Det vil bli total solformørkelse i morgen tidlig kl. 09.00. Da dette er noe som ikke hender hver dag, kan alle arbeiderne møte opp utenfor i sine beste klær for å se på.

For å markere denne skjeldne begivenheten vil jeg personlig være til stede og gi en orientering om hva som skjer.

Hvis det blir regn vil det ikke bli mulig å se så meget, og arbeiderne skal i tilfelle samles i kantinen i stedet.

G. Hanson gir beskjeden videre til Per Wærnes:

Flaatin har gitt beskjed om at det skal være total solformørkelse i morgen kl. 09.00.

Hvis det blir regn vil det ikke bli mulig å se så meget i våre beste klær,

men vi vil i tilfelle kunne se solen forsvinne fra kantinen. Dette er noe som ikke hender hver dag.

P. Wærnes treffer Kåre Erklev og gir følgende beskjed:

Flaatin har gitt beskjed om at vi skal følge med i våre beste klær når solen forsvinner i kantinen kl. 09.00 i morgen.

Direktøren vil fortelle oss om det blir regn.

Dette er ikke noe som hender hver dag.

K. Erklev treffer formannen Georg Viksnes og ber han om å informere sine folk øyeblikkelig:

Hvis det regner i kantinen i morgen tidlig, noe som ikke hender hver dag, vil vår administrerende direktør forsvinne i sine beste klær kl. 09.00.

G. Viksnes springer fra hvilebu til hvilebu og roper:

I morgen tidlig kl. 09.00 vil vår direktør forsvinne.

Det er synd vi ikke kan se dette hende hvar dag.

(De nevnte personer har ingenting med virkeligheten å gjøre).

B. E. Andersen (kjører). Stående Arnt Back.

De skjønneste ben

I forrige nummer satte vi en 68år gammel kvinne opp mot pensjonisten Carl Andersen. I

posten har vi mottatt et bilde av en 51 år gammel kvinnes ben. Alle ben er så skjønnne at vi ikke våger å kåre de beste.

Vet du om noen bedre? I tilfelle er vi interessert i bilde (ikke annet)!

Carl Andersen

Kvinne – 68 år

Kvinne – 51 år

Thorleif Lindtveits siste skift på Hunsfos fallt på en søndag ettermiddag. Arbeidskameratene

markerte dette ved overrekkelse av en kanin og en kniv.

Som nevnt annet sted i bladet,

går Lindtveit over på heltid med allsidig jordbruk.

Bakerst fra venstre: Tom Rosseland, Arild Granly. I midten Brynjulf Aas. Nederst fra venstre: Lindtveit med kaninen "Kolbu" og Edgar Lian.

Foto: Karl Hodnemyr

HULLKORT

Mel.: Barndomsminner

Hullkort er blitt siste nytt her på fabrikken.
Det er det som gir oss all informasjon.
Vi kan ikke konkurrere med teknikken
Det blir siste pasus i vår konklusjon.
Alt vårt trøbbel og problem med papirruller
bli for fremtiden en gammel saga blott.
Men i stedet får vi nå en haug med huller
som skal gi oss svar på både stort og smått.

Regnestaven kan nå legges ned i skuffen.
Alt vårt arbeid blir nå redusert til null.
Halve personalet lander vel på luffen.
Vi blir kun erstattet av et lite hull.
Ja, det spørs om direktøren holder skansen,
han behøver ikke å skrive – en krusedull.
Selv en sjef kan ramle hurtig ut av dansen
og bli erstattet av et kjempedigert hull.

Helt utrolig er de ting man får å vite.
Man kan spørre det man lyster – og få svar
kommer neste lønnpålegget vel i tide –
blir det stort nok – eller blir det som det var.
Vil man vite overskudd for neste året
er det bare og lete fram det rette hull.
Så – får man svaret helt nøyaktig – klin på håret
og svaret er et søtt og yndig lite null.

Man får rede på om naboen har TV
og om hvem mon tro blir far før neste Jul
– om funksjonærforeningen fortsatt vil leve.
Den har faktisk allerede gått i skjul.
Og no'n ganske få skal kjøre hele greia –
det var vel ikke noen her som lo?

Men om fem – seks år – og sikkert nok som heia
må det **nok** ansettes hullkortfolk en gros.

N. N.

*Dette "smededikt" ble skrevet av en med regnestav i lomma – var det engang i slutten av 50 åra?
Etter at vi fikk EDB er det så vidt red. vet ingen som
har hatt tid til å skrive dikt om de nye problemstillinger.
Er det noen som føler seg kallet?*